

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

PIENĒMTIE TEKSTI**P6_TA(2006)0061****Pakalpojumi ***I****Eiropas Parlamenta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par pakalpojumiem iekšējā tirgū (COM(2004)0002 — C5-0069/2004 — 2004/0001(COD))**

(Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2004)0002) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu, 47. panta 2. punktu, 55., 71. pantu un 80. panta 2. punktu, pamatojoties uz kuriem Komisija iesniedza Parlamentam priekšlikumu (C5-0069/2004),
- ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
- ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu, kā arī Budžeta kontroles komitejas, Ekonomikas un monetārās komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Kultūras un izglītības komitejas, Juridiskās komitejas, Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas un Lūgumrakstu komitejas atzinumus (A6-0409/2005),

1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
2. aicina Komisiju vēlreiz apspriesties ar Parlamentu, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai to aizstāt ar citu tekstu;
3. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV vēl nav publicēts.

P6_TC1-COD(2004)0001**Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2006. gada 16. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/.../EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 47. panta 2. punkta pirmo un trešo teikumu, 55. un 71. pantu un 80. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OV C 221, 8.9.2005., 113. lpp.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar Līguma 251.pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Savienība cenšas veidot arvien ciešāku sadarbību starp Eiropas valstīm un tautām, kā arī nodrošināt ekonomisko un sociālo progresu. Saskaņā ar Līguma 14.panta 2.punktu iekšējais tirgus ir teritorija bez iekšējām robežām, kurā ir nodrošināta brīva pakalpojumu aprīte un brīvība veikt uzņēmējdarbību. Šķēršļu likvidācija pakalpojumu sniegšanas darbību attīstībai starp dalībvalstīm ir svarīga, lai stiprinātu Eiropas tautu integrāciju un lai veicinātu līdzsvarotu un stabilu ekonomisko un sociālo progresu. **Šādu šķēršļu novēršanā svarīgi ir nodrošināt, lai pakalpojumu darbības attīstība dotu ieguldījumu līguma 2.punktā izvirzīto uzdevumu, jo īpaši uzdevuma Kopienā veicināt harmonisku, līdzsvarotu un stabilu saimnieciskās darbības attīstību, panākt augstu nodarbinātības un sociālās aizsardzības līmeni, sieviešu un vīriešu vienlīdzību, noturīgu izaugsmi bez pārmērīgas inflācijas, augstu konkurētspējas un ekonomiskas konverģences pakāpi, augstu vides kvalitātes aizsardzības un uzlabošanas pakāpi, paaugstināt dzīves līmeni un dzīves kvalitāti, kā arī panākt ekonomisku un sociālu kohēziju un solidaritāti starp dalībvalstīm sasniegšanā.**
- (2) **Konkurētspējīgs pakalpojumu tirgus ir būtisks tāpēc, lai veicinātu ekonomisku izaugsmi un radītu darbavietas ES. Pašlaik daudzi šķēršļi iekšējā tirgū neļauj pakalpojumu sniedzējiem, jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), paplašināt darbības ārpus savu valstu robežām un izmantot visas iekšējā tirgus priekšrocības. Tādējādi pasaules līmenī ES pakalpojumu sniedzēju konkurētspēja samazinās. Brīvs tirgus, kas liek dalībvalstīm atcelt ierobežojumus pārrobežu pakalpojumu sniegšanai, tai pašā laikā palielinot pārredzamību un prasīto informāciju, sniegtu patērētājiem plašāku izvēli un labākus pakalpojumus par zemākām cenām.**
- (3) Komisijas ziņojums par "situāciju ar pakalpojumu iekšējo tirgu" ⁽³⁾ uzrādīja plašu šķēršļu klāstu, kas liedz vai kavē pakalpojumu attīstību starp dalībvalstīm, jo īpaši tādu pakalpojumu attīstību, kurus sniedz MVU, kuri dominē pakalpojumu sektorā. Ziņojumā ir secināts, ka desmit gadus pēc paredzētās iekšējā tirgus izveidošanas pabeigšanas arvien ir dziļa plaisa starp integrētas Eiropas Savienības ekonomikas vīziju un realitāti, ar kuru saskaras Eiropas pilsoņi un pakalpojumu sniedzēji. Uzskaitītie šķēršļi attiecas uz visdažādākajām pakalpojumu sniegšanas darbībām visos pakalpojumu sniedzēju darbības posmos un tiem piemīt vairākas kopējas iezīmes, jo īpaši to, ka tie bieži rodas no administratīvā sloga, tiesiskās nedrošības, kas saistās ar pārrobežu darbību, kā arī no tā, ka starp dalībvalstīm nav abpusējas uzticības.
- (4) Tā kā pakalpojumi ir ekonomikas izaugsmes dzinējspēks un to īpatsvars IKP un darbavietu radīšanā vairumā dalībvalstu ir 70 %, šai iekšējā tirgus sadrumstalotībai ir negatīva ietekme uz Eiropas ekonomiku, jo īpaši uz MVU konkurētspēju **un darbinieku apriti**, un tā liedz patērētājiem pieeju daudzveidīgākiem pakalpojumiem par konkurētspējīgu cenu. **Ir svarīgi atzīmēt, ka pakalpojumu nozare ir viena no svarīgākajām nozarēm tieši sieviešu nodarbinātībā un ka tādējādi viņas var gūt ievērojamu labumu no jaunajām iespējām, ko piedāvā pakalpojumu iekšējā tirgus izveide.** Eiropas Parlaments un Padome uzsvēra, ka tiesisku šķēršļu likvidācijā reāla pakalpojumu iekšējā tirgus izveide ir prioritāra nozīme, lai sasniegtu Lisabonas Eiropadomes noteikto mērķi **uzlabot nodarbinātību un sociālo kohēziju un panākt stabilu ekonomisko pieaugumu, lai līdz 2010. gadam panāktu, ka Eiropas Savienība ir konkurētspējīgākā un dinamiskākā uz zināšanām balstītā, nodarbinātību veicinošā ekonomika pasaulē.** Šo šķēršļu likvidācija, vienlaikus nodrošinot progresīvu Eiropas sociālo modeli, **tādējādi ir viens no galvenajiem nosacījumiem, lai īstenotu Lisabonas stratēģiju un atdzīvinātu Eiropas ekonomiku, jo īpaši nodarbinātības un ieguldījumu ziņā. Tādēļ ir svarīgi panākt vienotu pakalpojumu tirgu, līdzsvarojošot tirgus atvēršanu, sabiedriskos pakalpojumus, kā arī sociālās un patērētāju tiesības.**

⁽¹⁾ OV C 43, 18.2.2005., 18. lpp.

⁽²⁾ 2006. gada 16. februāra Eiropas Parlamenta Nostāja.

⁽³⁾ COM(2002)0441 galīgā redakcija.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

- (5) *Īpaši pēc desmit jauno dalībvalstu pievienošanās, uzņēmēji, kas vēlas sniegt pakalpojumus citā dalībvalstī, saskaras ar acīmredzamiem šķēršļiem.*
- (6) Tādēļ ir jālikvidē šķēršļi pakalpojumu sniedzēju brīvībai veikt uzņēmējdarbību dalībvalstīs un šķēršļus pakalpojumu sniegšanai starp dalībvalstīm, kā arī garantēt **pakalpojumu saņēmējiem un sniedzējiem** tiesisko drošību, kas vajadzīga šo divu Līgumā paredzēto pamatbrīvību īstenošanai praksē. Tā kā šķēršļi pakalpojumu iekšējā tirgū attiecas uz uzņēmumiem, kas vēlas reģistrēties citā dalībvalstī, kā arī uz tiem uzņēmumiem, kuri sniedz pakalpojumu citā dalībvalstī, tur neregistrējoties, ir jāļauj pakalpojumu sniedzējiem izvērst savu pakalpojumu sniegšanas darbību iekšējā tirgū, vai nu reģistrējoties dalībvalstī vai arī izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību. Pakalpojumu sniedzējiem būtu jāļauj izvēlēties vienu no šīm brīvībām atkarībā no savas izaugsmes stratēģijas katrā dalībvalstī.
- (7) Šos šķēršļus nevar likvidēt, tikai ļaujoties uz Līguma 43. un 49. panta tiešu piemērošanu, jo, no vienas puses, tos izskatīt katrā gadījumā atsevišķi, piemērojot pārkāpumu novēršanas procedūru pret attiecīgajām dalībvalstīm, jo īpaši pēc paplašināšanās, valsts un Kopienas iestādēm būtu ļoti sarežģīti, kā arī, no otras puses, daudzu šķēršļu likvidācijai ir nepieciešama valsts tiesisko sistēmu iepriekšēja saskaņošana, tostarp administratīvās sadarbības izveidošana. Kā atzina Eiropas Parlaments un Padome, Kopienas tiesisks instruments ļauj panākt reālu pakalpojumu iekšējo tirgu.
- (8) Ar šo direktīvu izveido vispārēju tiesisku sistēmu, kas sniedz labumu attiecībā uz plašu pakalpojumu klāstu, ņemot vērā katra darbības veida vai profesijas, kā arī tās reglamentējošās sistēmas īpatnības. Šī tiesiskā sistēma ir balstīta uz dinamisku un selektīvu pieeju, saskaņā ar kuru prioritārā kārtā likvidē šķēršļus, kurus var likvidēt ātri, un attiecībā uz pārējiem šķēršļiem uzsāk izvērtējuma, konsultāciju un specifisku jautājumu papildu saskaņošanas procesu, kurš ļaus pakāpeniski un koordinēti modernizēt valsts reglamentējošās sistēmas pakalpojumu darbībām, kas ir būtiski, lai līdz 2010. gadam panāktu reālu pakalpojumu iekšējo tirgu. Būtu jāparedz noteikums par līdzsvarotu pasākumu klāstu, kas ietvertu mērķtiecīgu saskaņošanu, administratīvu sadarbību, **šajā direktīvā paredzēto brīvību sniegt pakalpojumus** un mudinājumu dažos jautājumos izstrādāt rīcības kodeksu. Šai valsts tiesību sistēmu saskaņošanai jānodrošina ciešāka Kopienas tiesiskā integrācija un vispārēja izdevīguma mērķu labāka aizsardzība, **jo īpaši patērētāju, vides un sabiedrības veselības aizsardzība, sabiedriskā drošība, kā arī darba tiesību ievērošana**, kas ir būtiski nosacījumi, lai radītu dalībvalstu savstarpēju uzticību.
- (9) Tos šīs direktīvas noteikumus, kas attiecas uz **nodibinājumu brīvību un pakalpojumu brīvu apriti**, ir jāpiemēro tikai tiktāl, ciktāl attiecīgās darbības ir pakļautas konkurencei, lai tie neliktu dalībvalstīm **vai nu liberalizēt vispārējās ekonomiskās nozīmes pakalpojumus vai privatizēt valsts uzņēmumus, kas sniedz šādu pakalpojumus, vai atcelt pastāvošos monopolus attiecībā uz citām darbībām vai uz noteiktu pakalpojumu piegādi.**
- (10) *Šī direktīva saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem neiejaucas dalībvalstu aktivitātēs, kuru mērķis ir aizsargāt vai veicināt un tādēļ arī finansēt kultūras vai valodas daudzveidību un plašsaziņas līdzekļu plurālismu.*
- (11) *Ir vienlīdz svarīgi, lai šajā direktīvā pilnībā ir ņemtas vērā Kopienas iniciatīvas, kas pamatotas uz Līguma 137. pantu, lai īstenotu Līguma 136. panta mērķus saistībā ar nodarbinātības un uzlabotu dzīves un darba apstākļu veicināšanu.*
- (12) *Ņemot vērā to, ka Līgums paredz īpašu juridisko pamatu darba likumdošanas un sociālās nodrošināšanas likumdošanas jautājumiem, un lai nodrošinātu, ka šī direktīva neietekmē šos jautājumus, darba likumdošanas un sociālās nodrošināšanas jautājumi ir jāizslēdz no šīs direktīvas darbības jomas.*
- (13) *Šī direktīva neattiecas uz prasībām, kas regulē valsts līdzekļu pieejamību noteiktiem pakalpojumu sniedzējiem. Starp šādām prasībām jo īpaši ir tās prasības, kurās minēti nosacījumi, atbilstīgi kuriem pakalpojumu sniedzēji ir tiesīgi saņemt valsts finansējumu, tostarp konkrēti līgumnosacījumi, jo īpaši kvalitātes standarti, kas jāievēro, lai saņemtu valsts finansējumu, piemēram, par sociālo pakalpojumu sniegšanu.*

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

- (14) Šī direktīva, jo īpaši tie noteikumi, kas attiecas uz pilnvarošanas sistēmām un pilnvaru teritoriālo darbības jomu, neiejaucas reģionālā vai vietējā pilnvaru sadalē dalībvalstīs, arī attiecībā uz reģionālajām un vietējām pašvaldībām un oficiālo valodu pielietojumu.
- (15) Ir jāatzīst profesionālo **organizāciju, profesionālo** apvienību **un sociālo partneru** nozīme pakalpojumu darbības reglamentēšanā un profesionālo noteikumu izstrādē, **kamēr tie netraucē komersantu savstarpējās konkurences attīstībai.**
- (16) Ar sociālo labklājību saistītie pakalpojumi, kas ir valsts pienākumi, valsts, reģionālajā un vietējā līmenī — sociālajā jomā. Tie ir sociālās kohēzijas un solidaritātes principu izpaušme, kā to citu starpā atspoguļo fakts, ka to mērķis ir atbalstīt cilvēkus, kas ir trūcīgi nepietiekamu ģimenes ienākumu dēļ, vai arī tādēļ, ka viņi pilnīgi vai daļēji ir zaudējuši savu neatkarību vai tos apdraud nonākšana kritiskā situācijā. Bieži šie pakalpojumi tiek sniegti bez nodoma gūt peļņu, tādējādi priekšrocības, kas tiek gūtas to rezultātā, parasti nav saistītas ar saimniecisku atbildību.
- (17) Šī direktīva neattiecas uz sociālo mājokļu celtniecības finansēšanu, kā arī uz atbalsta sistēmu, kas ir saistīta ar to. Tā arī nekādi neietekmē kritērijus vai nosacījumus, ko ir noteikušas dalībvalstis, lai nodrošinātu, ka ar sociālo mājokļu būvniecību saistītie pakalpojumi veiktu funkcijas sabiedrības interešu labā un sociālās kohēzijas veicināšanā.
- (18) Šīs direktīvas nosacījumi neattiecas uz bērnu aprūpi un ģimenēm paredzētajiem pakalpojumiem, kuru mērķis ir atbalstīt ģimenes un jauniešus, kā arī uz pakalpojumiem izglītības un kultūras jomā, kas ir raksturīgi sociālās labklājības mērķu īstenošanai.
- (19) Šī direktīva jāinterpretē tādējādi, lai savienotu pamattiesību īstenošanu, kā tas ir paredzēts dalībvalstu tiesību aktos un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, ar pamatbrīvībām, kas ir noteiktas Līguma 43. un 49. pantos. Šīs pamattiesības paredz citu starpā tiesības streikot. Šī direktīva jāinterpretē tādējādi, lai pilnībā realizētu šīs pamattiesības un pamatbrīvības.
- (20) Šī direktīva atbilst citām Kopienas pašreizējām iniciatīvām attiecībā uz pakalpojumiem, jo īpaši tām, kas attiecas uz ar uzņēmējdarbību saistītu pakalpojumu drošību, pakalpojumu drošību⁽¹⁾, un darbu saistībā ar pacientu mobilitāti un Kopienas veselības aprūpes sistēmas attīstību. Tā atbilst arī pašreizējām iniciatīvām attiecībā uz iekšējo tirgu, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes regulas priekšlikumam par mārketinga pasākumiem iekšējā tirgū⁽²⁾, un attiecībā uz patērētāju aizsardzību, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem ("Negodīgas komercprakses direktīva")⁽³⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 27. oktobra Regulas (EK) Nr. 2006/2004 priekšlikumam par to valsts iestāžu sadarbību, kas ir atbildīgas par tiesību aktu patērētāju aizsardzības jomā piemērošanu ("Regula par sadarbību patērētāju aizsardzības jomā")⁽⁴⁾.
- (21) Šo direktīvu nav jāpiemēro vispārējas nozīmes pakalpojumiem, kurus dalībvalstis nosaka un sniedz, lai pildītu pienākumus, kas saistīti ar sabiedrības interešu aizsardzību. Šīs darbības nav ietvertas Līguma 50. pantā paredzētajā definīcijā un tādējādi neattiecas uz šīs direktīvas piemērošanas jomu. Šīs direktīvas noteikumi ir spēkā tikai, ja minētās darbības ir pakļautas konkurencei, un dalībvalstīm tādēļ nav jāliberalizē vispārējas nozīmes pakalpojumi, jāprivatizē esošās pārvaldes iestādes vai jāatceļ pastāvošie monopoli, piemēram, attiecībā uz loterijām vai noteiktiem preču tirdzniecības pakalpojumiem. Attiecībā uz vispārējas nozīmes pakalpojumiem Direktīva ietver tikai vispārējas ekonomiskās nozīmes pakalpojumus, t.i., pakalpojumus, kas atbilst kādai ekonomiskai darbībai un ir pakļauti konkurencei. Tāpat saskaņā ar Līguma VI sadaļas 1. nodaļas noteikumiem Direktīva neietekmē vispārējas ekonomiskās nozīmes pakalpojumu finansēšanu un neattiecas uz dalībvalstu piešķirtajiem atbalsta maksājumiem, it īpaši sociālajā jomā.

⁽¹⁾ COM(2003)0313 galīgā redakcija.

⁽²⁾ COM(2002)0585 galīgā redakcija.

⁽³⁾ OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 364, 9.12.2004., 1. lpp. Regula, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/29/EC.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

- (22) *Izņēmumiem direktīvas piemērošanas jomā jāattiecas ne tikai uz šajās direktīvās skartajiem jautājumiem, bet arī uz jautājumiem, attiecībā uz kuriem šīs direktīvas nepārprotami atstāj dalībvalstīm iespēju pieņemt noteiktus pasākumus valsts līmenī.*
- (23) *Finanšu pakalpojumi būtu jāizslēdz no šīs direktīvas darbības jomas, jo uz šīm darbībām pašlaik attiecas konkrēts rīcības plāns, kura mērķis, tāpat kā šai direktīvai, ir reāla pakalpojumu iekšējā tirgus panākšana. Šai izslēgšanai būtu jāattiecas uz visiem pakalpojumiem, kas saistās ar banku, kredītiem, apdrošināšanu, tai skaitā pārapdrošināšanu, individuālām pensijām, investīcijām, maksājumiem, investīciju konsultācijām, un vispārīgi pakalpojumiem, kuri ir uzskaitīti Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 20. marta Direktīvas 2000/12/EK 1. pielikumā attiecībā uz kredītiestāžu veidošanu un to darbību⁽¹⁾.*
- (24) *Ņemot vērā to, ka 2002. gadā ir pieņemts tiesību aktu komplekss saistībā ar elektroniskajiem komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem, kā arī ar saistītajiem resursiem un pakalpojumiem, ar kuru ir izveidota reglamentējošā sistēma, lai atvieglotu piekļuvi šiem pakalpojumiem iekšējā tirgū, jo īpaši, izskaužot individuālu atļaujas sistēmu vairumu, ir nepieciešams izslēgt no šīs direktīvas darbības jomas jautājumus, uz kuriem attiecas minētie tiesību akti.*
- (25) *Konkrētās prasības, ko dalībvalstis nosaka attiecībā uz pagaidu darba aģentūru izveidošanu, paredz, ka pašreizējā posmā šādus pakalpojumus nevar iekļaut šīs direktīvas darbības jomā. Tādēļ ir nepieciešams pilnībā saskaņot normas, kas regulē uzņēmumu dibināšanu šajā nozarē, lai radītu tiesisko regulējumu iekšējā tirgus īstenošanai šajā nozarē.*
- (26) *Konkrētās prasības, ko dalībvalstis nosaka attiecībā uzņēmumu izveidošanu, kas sniedz drošības pakalpojumus, paredz, ka pašreizējā posmā šādus pakalpojumus nevar iekļaut šīs direktīvas darbības jomā. Tādēļ ir nepieciešams pilnībā saskaņot normas, kas regulē uzņēmumu dibināšanu šajā nozarē, lai radītu tiesisko regulējumu iekšējā tirgus īstenošanai šajā nozarē.*
- (27) *Veselības aprūpes izslēgšana attiecas uz veselības aprūpi un farmācijas pakalpojumiem, ko pacientiem sniedz veselības aprūpē strādājošie, lai novērtētu, saglabātu vai atjaunotu viņu veselības stāvokli, ja dalībvalstī, kurā pakalpojumi tiek sniegti, šādas darbības var veikt vienīgi reglamentēto profesiju pārstāvji.*
- (28) *Šī direktīva neskar to veselības aprūpes pakalpojumu izdevumu segšanu, ko sniedz citā valstī, nevis tajā, kuras pastāvīgajam iedzīvotājam sedz izdevumus. Šo jautājumu Kopienas Tiesa ir izskatījusi daudzās lietās un Tiesa ir atzinusi pacientu tiesības. Ir svarīgi apskatīt šo jautājumu arī citās Kopienas tiesību normās, lai panāktu lielāku juridisko noteiktību un juridisko skaidrību.*
- (29) *No šīs direktīvas darbības lauka ir jāizslēdz arī audiovizuālie pakalpojumi, lai kāds būtu to raidīšanas veids, jo īpaši televīzijas apraides pakalpojumi, kā noteikts Padomes 1989. gada 3. oktobra Direktīvā 89/552/EEK par dažu tādu noteikumu attiecībā uz televīzijas apraides darbību, radio pakalpojumu, kino pakalpojumu un autortiesību kolektīvas pārvaldības sabiedrību pakalpojumu koordinēšanu⁽²⁾, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos. Šiem pakalpojumiem ir būtiska nozīme Eiropas kultūras identitātes un sabiedriskā viedokļa veidošanā, un ja ir jāsaglabā un jāveicina kultūras atšķirības un plurālisms, tad ir nepieciešami īpaši pasākumi, kuros jābūt iespējai ņemt vērā konkrētos apstākļus kādā reģionā un valstī. Turklāt, saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma noteikumiem Kopienai savā darbībā jāņem vērā kultūras aspekti, lai īpaši lai ievērotu un veicinātu tās kultūru daudzveidību. Saskaņā ar subsidiaritātes principu un Kopienas tiesībām, it īpaši konkurences noteikumiem, sniedzot atbalstu audiovizuālajiem pakalpojumiem, ir jāņem vērā kultūras un sociālie apsvērumi, kas šīs direktīvas noteikumu piemērošanu padara par nevajadzīgu.*

⁽¹⁾ OV L 126, 26.5.2000., 1. lpp. Direktīva pēdējo reizi grozīta ar Komisijas Direktīvu 2004/69/EK (OV L 125, 28.4.2004., 44. lpp.).

⁽²⁾ OV L 298, 17.10.1989., 23. lpp. Direktīva, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/36/EK (OV L 202, 30.7.1997., 60. lpp.).

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

- (30) *No šīs direktīvas darbības lauka jāizslēdz azartspēles, arī loterijas un derības, ņemot vērā šo darbību specifiku, kas dalībvalstīm saistās ar tādas politikas īstenošanu, kas saistīta ar sabiedrisko kārtību un patērētāju aizsardzību. Kopienas tiesu prakse neapšaubā šo darbību īpašo specifiku, bet vienkārši uzliek dalībvalstu tiesām par pienākumu padziļināti izskatīt vispārējo interešu motivāciju, kas var attaisnot atkāpes no pakalpojumu vai nodibinājumu brīvības. Turklāt tā kā pastāv ievērojamas atšķirības azartspēļu nodokļu politikā, kas vismaz daļēji ir saistītas ar atšķirībām dalībvalstu prasībās attiecībā uz sabiedrisko kārtību, ir pilnīgi neiespējami ieviest godīgu pārrobežu konkurenci starp azartspēļu nozares dalībniekiem, vispirms vai vienlaicīgi nerisinot dalībvalstu nodokļu sistēmas saskaņotības jautājumu, par ko šīnī direktīvā netiek runāts un uz ko tā neattiecas.*
- (31) *Šī direktīva neattiecas uz to profesiju pārstāvju darbībām, kuras pastāvīgi vai īslaicīgi tieši un sevišķi saistītas ar valsts varas īstenošanu, jo īpaši ar valsts varas pārstāvju veikto autentisko instrumentu vai apliecinājumu izsniegšanu.*
- (32) *Ņemot vērā to, ka Līgumā ir paredzēts īpašs juridiskais pamats nodokļu jautājumiem un Kopienas tiesību aktiem, kas šajā jomā jau pieņemti, no šīs direktīvas darbības jomas ir jāizslēdz nodokļu nozare.*
- (33) *Transporta pakalpojumi, tostarp pilsētu transports, ostu pakalpojumi, taksometri un ātrās palīdzības mašīnas, neietilpst šīs direktīvas darbības jomā. Naudas pārvadājumus vai mirstīgo atlieku transportēšanu būtu iekļauj šīs direktīvas darbības jomā, jo šajās sfērās ir apzinātas iekšējā tirgus problēmas.*
- (34) *Šo direktīvu nevar attiecināt uz krimināltiesību normām. Tomēr krimināltiesību normas nevajag piemērot nepareizi, lai apietu šajā direktīvā noteiktās normas.*
- (35) *Amatiersporta bezpeļņas aktivitātēm ir ievērojama sociālā nozīme. Bieži vien tās pilnībā kalpo sociāliem un izklaides mērķiem. Līdz ar to tās neietilpst ekonomiskajās darbībās, kuras nosaka Kopienas tiesības, un minētās direktīvas darbības jomā.*
- (36) *Šo direktīvu jāpiemēro tikai tad, ja nav īpašu Kopienas tiesību aktu noteikumu, kas regulē īpašus aspektus par pieejamību un pakalpojuma darbības izpildi īpašās nozarēs vai īpašām profesijām.*
- (37) *Kā Tiesa ir konsekventi lēmusi saistībā ar Līguma 49. pantu un turpmākiem pantiem, pakalpojumu jēdzienā ietvertas visas saimnieciskās darbības, ko parasti veic par atlīdzību. Tas, ka pakalpojuma saņēmējs maksā nodevu, lai dotu zināmu ieguldījumu sistēmas darbības izmaksās, pats par sevi vēl neveido samaksu, jo pakalpojums vēl joprojām būtībā tiek apmaksāts no valsts līdzekļiem.*
- (38) *Pakalpojuma jēdziens ietver jebkādu saimniecisko darbību, kas parasti tiek veikta par atlīdzību. Atlīdzības īpašības nav gadījumā, ja valsts vai arī reģionālā vai vietējā pašvaldība bez atlīdzības veic darbības saistībā ar tās pienākumiem sociālajā, kultūras, izglītības un tieslietu jomā kā, piemēram, kursi, ko valsts izglītības sistēmas ietvaros rīko valsts vai privātas mācību iestādes, vai tādu sociālās nodrošināšanas projektu vadība, kas nav saistīti ar saimniecisko darbību. Uz šīm darbībām neattiecas "pakalpojuma" definīcija, un tādēļ tās neietilpst šīs direktīvas darbības jomā.*
- (39) *Šī direktīva neattiecas uz Līguma 28. un 30. panta piemērošanu saistībā ar preču brīvu apriti. Ierobežojumi, kas aizliegti saskaņā ar šajā direktīvā paredzēto brīvību sniegt pakalpojumus, attiecas uz prasībām, ko piemēro pieejai pakalpojumu sniegšanas darbībām vai to izpildei, un neattiecas uz prasībām, ko piemēro precēm kā tādām.*

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

- (40) Pakalpojumu sniedzēja jēdziens ietver jebkuru fizisku personu, kura ir dalībvalsts valstspiederīgais, vai uz jebkuru juridisku personu, kura ir iesaistīta pakalpojumu sniegšanas darbībā dalībvalstī, izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību vai tiesības sniegt pakalpojumus. Tādējādi pakalpojumu sniegšanas brīvība neattiecas tikai uz pārrobežu pakalpojumu sniegšanu atbilstīgi brīvībai sniegt pakalpojumus, bet attiecas arī uz gadījumiem, kad uzņēmums reģistrējas dalībvalstī, lai tajā izvērstu pakalpojumu sniegšanas darbības. No otras puses, pakalpojumu sniedzēja jēdziens neattiecas uz trešo valstu uzņēmumu filiālēm dalībvalstīs, jo saskaņā ar Līguma 48. pantu brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību var izmantot tikai uzņēmumi, kuri izveidoti saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem un kuru juridiskā adrese, vadība vai galvenā darbības vieta ir Kopienā.
- (41) ***Vietu, kur pakalpojuma sniedzējs ir reģistrēts, jānosaka atbilstoši Eiropas Kopienų Tiesas praksei, saskaņā ar kuru jēdziens "reģistrēts uzņēmums" nozīmē to, ka konkrētai juridiskajai adresei piešķirts uzņēmums nenoteiktu laika posmu veic reālu saimniecisko darbību; šī prasība ir izpildīta arī tajos gadījumos, kad uzņēmums ir izveidots uz noteiktu laika posmu vai arī kad tas nomā ēku vai iekārtas, kas tiek izmantotas šīs darbības veikšanai. Saskaņā ar šo definīciju, kas uzliek par pienākumu nodarboties ar reālu saimniecisko darbību vietā, kur pakalpojuma sniedzējs ir reģistrēts, viena pati pastkastīte vēl nenozīmē reģistrētu uzņēmumu. Gadījumos, kad pakalpojuma sniedzējs ir reģistrēts vairākās vietās, ir svarīgi noteikt, no kuras reģistrācijas vietas attiecīgais pakalpojums reāli tiek sniegts; gadījumos, kad ir grūti noteikt, no kuras no vairākām reģistrācijas vietām attiecīgais pakalpojums tiek sniegts, par tādu uzskatāma vieta, kur pakalpojuma sniedzējs ir izveidojis ar konkrēto pakalpojumu saistīto darbību centru.***
- (42) Ja uzņēmuma īpašnieks ceļo uz citu dalībvalsti, lai tur veiktu pakalpojumu sniegšanas darbību, ir jānoskaidro situācijas, uz kurām attiecas brīvība veikt uzņēmējdarbību, un situācijas, uz kurām, ņemot vērā attiecīgo darbību pagaidu raksturu, attiecas pakalpojumu brīva aprīte. Tiesa ir konsekventi lēmusi, ka attiecīgo darbību pagaidu raksturs ir jānosaka, ņemot vērā ne tikai pakalpojuma sniegšanas ilgumu, bet arī regularitāti, periodiskumu un pastāvību. Jebkurā gadījumā, tas, ka darbība ir pagaidu rakstura, nenozīmē, ka pakalpojumu sniedzējs nedrīkst mērķa dalībvalstī ierīkot dažas infrastruktūras formas, piemēram, biroju vai konsultāciju telpas, ciktāl tāda infrastruktūra ir vajadzīga attiecīgo pakalpojumu sniegšanai.
- (43) Atļauju izsniegšanas sistēmas jēdziens citu starpā ietver administratīvās procedūras, lai piešķirtu atļaujas, licences, apstiprinājumus vai koncesijas, kā arī, lai varētu veikt darbību, pienākumu būt reģistrētam kā profesijas loceklim, būt iekļautam reģistrā, uzskaitē vai datubāzē, būt oficiāli ieceltam organizācijā vai iegūt karti, kas apliecina darbošanos kādā noteiktā profesijā. Atļauju var izsniegt ne tikai ar formālu lēmumu, bet arī ar neizteiktu lēmumu, piemēram, kompetentajai iestādei klusējot vai ņemot vērā to, ka ieinteresētajai personai, lai uzsāktu attiecīgo darbību vai lai legalizētu to, ir jāsaģaida apliecinājums par deklarācijas **saņemšanu**.
- (44) ***Tiesību normas, kas attiecas uz administratīvajām procedūrām, nav vērstas uz administratīvo procedūru saskaņošanu, bet gan uz to, lai atbrīvotos no pārlieku apgrūtināšām atļauju piešķiršanas sistēmām, procedūrām un formalitātēm, kas liek šķēršļus nodibinājumu brīvībai un līdz ar to traucē radīt jaunus nodibinājumus, kas darbotos pakalpojumu sfērā.***
- (45) Viena no galvenajām grūtībām saistībā ar piekļuvi šīm pakalpojumu sniegšanas darbībām un to izpildei, ar kurām jo īpaši sastopas MVU, ir administratīvo procedūru sarežģītība, ilgums un tiesiskā nedrošība. Tādēļ, ņemot par piemēru dažas modernizācijas un labas administratīvās prakses iniciatīvas, kas veiktas Kopienas un valstu līmenī, ir jāizstrādā administratīvās vienkāršošanas principi, cita starpā ieviešot Kopienas līmenī koordinētu vienotu kontaktpunktu sistēmu, un attiecinot pienākumu iepriekš iegūt atļauju tikai uz gadījumiem, kuros tas ir **būtiski**. Tādu modernizējošu darbību nolūks ir, uzturot prasības par pārskatāmību un informācijas par uzņēmumiem atjaunošanu, samazināt kavējumus, izmaksas un nelabvēlīgas sekas, kas rodas, piemēram, no nevajadzīgām vai pārmērīgi sarežģītām vai apgrūtināšām procedūrām, procedūru dublēšanās, birokrātijas dokumentu iesniegšanā, kompetento iestāžu patvaļas, nenoteiktiem vai pārmērīgi gariem laikposmiem atbildes sniegšanai, izsniegto atļauju ierobežotiem derīguma termiņiem, kā arī nesamērīgām maksām vai sodiem. Šādai praksei ir jo īpaši nozīmīgas negatīvas sekas tiem pakalpojumu sniedzējiem, kas vēlas izvērst darbību citās dalībvalstīs, un tādēļ ir nepieciešama saskaņota modernizācija paplašinātā divdesmit piecu dalībvalstu iekšējā tirgū.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

- (46) ***Dalībvalstīm attiecīgajos gadījumos jāievieš saskaņotas Eiropas veidlapas, kas ir līdzvērtīgas sertifikātiem, apliecinājumiem vai jebkādiem citiem ar nodibinājumu reģistrāciju saistītiem dokumentiem.***
- (47) Lai atvieglotu piekļuvi pakalpojumu sniegšanas darbībām un to izpildei iekšējā tirgū, ir jānosaka visām dalībvalstīm kopējs mērķis saistībā ar administratīvo vienkāršošanu, kā arī jāparedz noteikumi par, cita starpā, vienotajiem kontaktpunktiem, tiesībām uz informāciju, procedūru veikšanu elektroniski un atļauju izsniegšanas sistēmu izveidi. Citi pasākumi, kas šā mērķa sasniegšanai ir pieņemti valstu līmenī, var ietvert pakalpojumiem piemērojamo procedūru un formalitāšu skaita samazināšanu un tikai tādas procedūras un formalitātes, kas tiešām ir būtiskas kopējā labuma mērķa sasniegšanai un kas satur vai mērķa ziņā nedublē vienu otru.
- (48) Administratīvās vienkāršošanas labad nedrīkst uzlikt vispārējas formālas prasības, piemēram, tādas kā ***oriģināldokumentu, apliecinātu kopiju vai*** apstiprināta tulkojuma ***uzrādīšana***, izņemot gadījumus, kad šāda prasība ir ***pamatota*** ar sevišķi svarīgu iemeslu, kas ir sabiedrības interesēs, piemēram, darba ņēmēju aizsardzība, ***sabiedrības veselības aizsardzība, vides aizsardzība, kā arī patērētāju vai izglītības aizsardzība***. Tāpat ir jānodrošina, lai atļauja parasti ļautu piekļūt pakalpojumu sniegšanas darbībām vai to izpildei visā valsts teritorijā, ja vien atsevišķa atļauja katram uzņēmumam, piemēram, katram jaunam lielveikalam, ***vai arī atļauja, kas attiecas un kādu noteiktu valsts teritorijas daļu, nav pamatota*** ar sevišķi svarīgu iemeslu, kas ir sabiedrības ***interesēs***.
- (49) ***Jēdzienu "sevišķi svarīgi ar sabiedrības interesi saistītie iemesli", uz kuriem ir atsaucies dažos šīs direktīvas noteikumos, savā tiesu praksē pakāpeniski ir izstrādājusi Eiropas Kopienų Tiesa attiecībā uz Līguma 43. un 49. pantu, un tas var turpināt attīstīties. Jēdziens ietver vismaz šādas jomas: sabiedriskā kārtība, sabiedrības drošība, sabiedrības veselība Līguma 46. un 55. panta nozīmē, sabiedriskās kārtības uzturēšana, sociālās politikas mērķi, pakalpojumu saņēmēju aizsardzība, tostarp pacientu aizsardzība, patērētāju aizsardzība, darba ņēmēju aizsardzība, tostarp darba ņēmēju sociālā aizsardzība, finansiālā līdzsvara saglabāšana sociālās nodrošināšanas sistēmā, līdzsvarotas, visiem pieejamas medicīniskās palīdzības un slimnīcu sistēmas uzturēšana, ekonomisko noziegumu novēršana, nodokļu sistēmas kohēzija, negodīgas konkurences novēršana, valsts finanšu sektora labās slavas uzturēšana, vides un pilsētvides aizsardzība, tostarp pilsētu un lauku apdzīvoto vietu plānošana, kreditoru aizsardzība, pareiza tiesvedība, drošība uz ceļiem, autortiesību aizsardzība, kultūrpolitikas uzdevumi sabiedrībā, tostarp, izpausmes brīvības dažādo aspektu (jo īpaši sociālo, kultūras, reliģisko un filozofisko) aizsardzība audiovizuālā nozarē, preses daudzveidības saglabāšana un valsts valodas veicināšanas politika, nacionālā kultūrvēsturiskā mantojuma aizsardzība un veterinārā politika.***
- (50) Ir lietderīgi paredzēt vienotos kontaktpunktus, lai nodrošinātu, lai katram pakalpojumu sniedzējam būtu viens punkts, kurā tas var izpildīt visas procedūras un formalitātes. Vienoto kontaktpunktu skaits dalībvalstī var būt atšķirīgs atbilstīgi reģionālajām vai vietējām kompetencēm vai attiecīgajām darbībām. Vienoto kontaktpunktu izveide netraucē sadalīt funkcijas kompetentajām iestādēm katras valsts attiecīgajā sistēmā. Ja ir kompetentas vairākas iestādes reģionālajā vai vietējā līmenī, viena to tām var uzņemties vienotā kontaktpunkta un koordinatora lomā. Vienotos kontaktpunktus var izveidot ne tikai administratīvās iestādes, bet arī tirdzniecības vai amatniecības kameras, profesionālas organizācijas vai privātas organizācijas, kurām dalībvalsts izlemj uzticēt šo funkciju. Vienotajiem kontaktpunktiem ir svarīga loma, sniedzot atbalstu pakalpojumu sniedzējiem kā iestādei, kuras tiešā kompetencē ir to dokumentu izdošana, kas ir vajadzīgi, lai iegūtu pieeju pakalpojumu sniegšanas darbībām vai to izpildei, vai arī kā starpniekam starp pakalpojumu sniedzēju un iestādēm, kas ir tieši kompetentas attiecīgajā jomā. Komisija savā 1997. gada 22. aprīļa lēmumā par uzņēmējdarbības vides uzlabošanu un vienkāršošanu jaundibinātiem uzņēmumiem ⁽¹⁾ jau aicināja dalībvalstis formalitāšu vienkāršošanai izveidot kontaktpunktus.

⁽¹⁾ OV L 145, 5.6.1997., 29. lpp.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

- (51) *Dalībvalstu pienākums nodrošināt, ka pakalpojuma sniedzējam ir iespēja izpildīt visas procedūras un formalitātes vienotajos kontaktpunktos, lai varētu veikt viņa sniedzamā pakalpojuma darbības, attiecas uz ikvienu procedūru un formalitāti, kas nepieciešama pārraudzībai atbilstoši 1996.gada 16.decembra Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā⁽¹⁾. Tas nevar attiekties uz to koordinācijas biroju vai citu kompetentu valsts iestāžu lomu, ko dalībvalstis izrauga Direktīvas 96/71/EK īstenošanas nolūkā. Tomēr šiem izraudzītajiem koordinācijas birojiem vai citām kompetentām valsts iestādēm jānodrošina, ka vienotajiem kontaktpunktos ir pieejama informācija par procedūrām un formalitātēm, kas nepieciešamas pārraudzībai atbilstoši Direktīvai 96/71/EK.*
- (52) *Dalībvalstis var izpildīt tām uzlikto pienākumu nodrošināt pakalpojumu sniedzējiem un saņēmējiem vieglu piekļuvi būtiskai informācijai, padarot to pieejamu tīmekļa vietnē. Kompetento iestāžu pienākums palīdzēt pakalpojumu sniedzējiem un saņēmējiem nekādā ziņā neietver juridisku konsultāciju sniegšanu individuālos gadījumos. Tomēr ir jāsniedz vispārēja informācija par to, kā parasti tiek traktētas un piemērotas prasības.*
- (53) *Citu starpā elektronisku procedūru un formalitāšu izpildes veidu izveidošana tuvā nākotnē būs izšķiroši svarīga administratīvajai vienkāršošanai pakalpojumu darbību jomā, kas nāks par labu pakalpojumu sniedzējiem, saņēmējiem un kompetentajām iestādēm. Lai sasniegtu šā pienākuma rezultātus, iespējams, būs jāpielāgo valsts tiesību akti un citi normatīvie akti attiecībā uz pakalpojumiem. Tas, ka ir jābūt iespējai izpildīt šīs procedūras un formalitātes attālināti, nozīmē, jo īpaši, ka dalībvalstīm ir jānodrošina, lai tās var izpildīt, atrodoties citā valstī. Pienākums sasniegt rezultātus neattiecas uz procedūrām vai formalitātēm, kuras to būtības dēļ nav iespējams izpildīt attālināti. Turklāt tas neietekmē dalībvalstu tiesību aktus par valodu lietojumu.*
- (54) *Pakalpojumu sniedzējiem un to saņēmējiem ir jābūt ērtai piekļuvei noteikta veida informācijai. Tas īpaši attiecas uz informāciju attiecībā uz procedūrām un formalitātēm, atbildīgo iestāžu koordinātēm, reģistru un publisko datu bāzu piekļuves noteikumiem, kā arī pieejamo tiesisko aizsardzību un asociāciju un organizāciju koordinātēm, kurās pakalpojumu sniedzēji vai saņēmēji var saņemt praktisku palīdzību. Šai informācijai jābūt viegli pieejamai, tas ir, ērtā un pieejamā veidā bez šķēršļiem nodotai sabiedrības rīcībā. Šī informācija jāsniedz skaidrā un nepārprotamā veidā.*
- (55) *Kā nosacījumu iespējai iegūt piekļuvi pakalpojumu sniegšanas darbībām var izvirzīt prasību iegūt atļauju no kompetentajām iestādēm tikai gadījumos, kad šāds lēmums atbilst nediskriminācijas, nepieciešamības un proporcionālības kritērijiem. Tas jo īpaši nozīmē, ka atļauju piešķiršanas sistēmām būtu jābūt pieļaujamām tikai gadījumos, kad a posteriori pārbaude nebūtu efektīva tādēļ, ka a posteriori nav iespējams novērtēt sniegto pakalpojumu defektus, pienācīgi ņemot vērā riskus un draudus, kas varētu rasties, ja nebūs iepriekšējas pārbaudes. Tomēr šīs direktīvas noteikumu šajā sakarā nedrīkst izmantot, lai pamatotu atļauju piešķiršanas sistēmas, kuras ir aizliegtas ar citiem Kopienas instrumentiem, piemēram, tādiem kā Eiropas Parlamenta un Padomes 1999.gada 13.decembra Direktīva 1999/93/EK par Kopienas elektronisko parakstu sistēmu⁽²⁾ vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2000.gada 8.jūnija Direktīva 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū ("Direktīva par elektronisko tirdzniecību")⁽³⁾. Savstarpējas izvērtēšanas process ļaus Kopienas līmenī noteikt darbības veidus, attiecībā uz kuriem būtu jāizskauz atļauju piešķiršanas sistēmas.*
- (56) *Normālos apstākļos piešķirtajai atļaujai jānodrošina pakalpojuma sniedzējam piekļuvi pakalpojumu sniegšanas darbībām vai jādod viņam tiesības veikt šīs darbības visā valsts teritorijā, ja vien teritoriāli ierobežojumi nav pamatoti ar sevišķi svarīgu iemeslu, kas ir sabiedrības intereses. Piemēram, vides aizsardzība attaisno prasību iegūt atsevišķu atļauju katrai valsts teritorijā uzstādāmajai iekārtai. Šis noteikums neietekmē reģionālās vai vietējās atļauju izsniegšanas pilnvaras dalībvalstīs.*

⁽¹⁾ OV L 18, 21.1.1997., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 13, 19.1.2000., 12. lpp.⁽³⁾ OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

- (57) *Šīs direktīvas noteikumi par atļaujas shēmām ir jāattiecina uz gadījumiem, kad piekļuve pakalpojumu darbības veikšanai vai ekonomisko izpildītāju darbība prasa kompetentu iestāžu lēmumu. Tas neattiecas uz kompetentu iestāžu lēmumiem izveidot sabiedrisku vai privātu uzņēmumu attiecīga pakalpojuma nodrošināšanai un uz kompetentu iestāžu līgumiem par attiecīga pakalpojuma sniegšanai, ko nosaka valsts iepirkumu noteikumi.*
- (58) *Šī direktīva neskar dalībvalstu iespēju anulēt atļaujas pēc to izdošanas, jo īpaši, ja atļaujas piešķiršanas nosacījumi vairs netiek ievēroti.*
- (59) *Saskaņā ar Eiropas Kopienu Tiesas praksi sabiedrības veselības, patērētāju aizsardzības, dzīvnieku veselības un pilsētvides mērķi ir sevišķi svarīgi, ar sabiedrības interesēm saistīti, iemesli, kas var attaisnot atļauju piešķiršanas sistēmu un citu ierobežojumu piemērošanu sociālajiem pakalpojumiem. Tomēr neviena no šādām atļauju piešķiršanas sistēmām vai ierobežojumiem nedrīkst diskriminēt atļaujas pieprasītāju saistībā ar viņa izcelsmes valsti, kā arī tās nedrīkst būt formulētas tā, lai kavētu tādu pārrobežu pakalpojumu sniegšanu, kas atbilst dalībvalsts prasībām. Turklāt vienmēr ir jāievēro nepieciešamības un proporcionalitātes kritērijs.*
- (60) Gadījumos, kad atļauju skaits darbībai ir ierobežots dabas resursu vai tehnisko iespēju ierobežotības dēļ, ir jāpieņem atlases procedūra, lai pakalpojumu sniedzēju varētu izraudzīties no vairākiem potenciālajiem kandidātiem un, izmantojot atklātu konkursu, attīstīt kvalitāti un nosacījumus saņēmējiem pieejamo pakalpojumu sniegšanai. Šādi procedūrai ir jāgarantē pārskatāmība un objektivitāte, un atļaujai, kas piešķirta tādā veidā, nedrīkst būt pārmērīgi ilgs derīguma termiņš vai tā nedrīkst tikt automātiski pagarināta, kā arī tā nedrīkst sniegt citas priekšrocības izraudzītajam pakalpojumu sniedzējam. Jo īpaši, piešķirtās atļaujas derīguma termiņš ir jānosaka tādā veidā, lai tas neierobežotu vai nekavētu brīvu konkurenci vairāk nekā tas nepieciešams, lai atgūtu ieguldījumu izmaksas un nestu godīgu peļņu no ieguldītā kapitāla. **Šis noteikums neaizliedz dalībvalstīm ierobežot atļauju skaitu ne tikai** dabas resursu vai tehnisko iespēju ierobežotības dēļ, bet arī citu iemeslu dēļ. Uz šīm atļaujām jebkurā gadījumā attiecas citi šīs direktīvas noteikumi par atļauju izsniegšanas sistēmām.
- (61) **Lai** izveidotu reālu pakalpojumu iekšējo tirgu, ir jāatceļ jebkādi ierobežojumi brīvībai veikt uzņēmējdarbību un brīvai pakalpojumu aprītei, kas arvien vēl ir noteikti dažu dalībvalstu tiesību aktos un ir nesaderīgi ar, attiecīgi, Līguma 43. un 49. pantu. Ierobežojumi, kas jāaizliedz, jo īpaši attiecas uz pakalpojumu iekšējo tirgu, un tie būtu sistemātiski jāatceļ pēc iespējas īsākā laikā.
- (62) Tiesa konsekventi ir lēmusi, ka *nodibinājumu brīvības* pamatā, jo īpaši, ir vienlīdzīgas attieksmes princips, kurš paredz ne tikai aizliegumu jebkādi diskriminācijai valstspiederības dēļ, bet arī aizliegumu jebkādi netiešai diskriminācijai citu iemeslu dēļ, kas var radīt tādas pašas sekas. Tādējādi kā nosacījumu piekļuvei pakalpojumu sniegšanas darbībai vai tās izpildei dalībvalstī, neatkarīgi no tā, vai tā ir pamatdarbība vai pakārtota darbība, nevar izvirzīt tādus kritērijus kā reģistrācijas vieta, uzturēšanās vieta, pastāvīgā dzīvesvieta vai pakalpojuma sniegšanas galvenā vieta. **Taču atsevišķos gadījumos sevišķi svarīgi ar sabiedrības interesi saistītie iemesli var attaisnot pakalpojuma sniedzēja piespiedu klātbūtni viņa darbības izpildes laikā.** Tāpat dalībvalsts nevar ierobežot tādu komersantu tiesībspēju un spēju uzsākt tiesvedību, kas izveidoti saskaņā ar citas tādas dalībvalsts tiesību aktiem, kuras teritorijā tie ir sākotnēji reģistrēti. Turklāt dalībvalstis nevar piešķirt priekšrocības pakalpojumu sniedzējiem, kuriem ir īpaša saikne ar valsti vai vietējo sociāli ekonomisko situāciju; tā nevar arī, pamatojoties uz reģistrācijas vietu, ierobežot pakalpojumu sniedzēja brīvību iegūt, izmantot vai atsavināt tiesības un preces, vai arī pieeju dažādiem kredītu veidiem vai atrašanās vietai, ciktāl šī izvēle ir noderīga pieejai attiecīgā pakalpojumu sniedzēja darbībai vai tās efektīvai izpildei.
- (63) Aizliegums veikt ekonomiskas pārbaudes kā priekšnosacījumu atļaujas izsniegšanai attiecas uz ekonomiskām pārbaudēm kā tādām, bet nevis uz prasībām, kas **ir pamatotas** ar sevišķi svarīgu iemeslu sabiedrības interesēs, piemēram, pilsētvides aizsardzība, **sociālā politika un sabiedrības veselības aizsardzības mērķi.** Šāds aizliegums neskar to iestāžu pilnvaru īstenošanu, kas ir atbildīgas par konkurences tiesību piemērošanu. **Aizliegums konkurējošu uzņēmumu īpašniekiem tieši vai netieši būt iesaistītiem atļauju piešķiršanā neattiecas uz tādu organizāciju kā tirdzniecības palātu sniegtajām konsultācijām jautājumos, kas nav saistīti ar pieteikumu iesniegšanu atļauju saņemšanai.**

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

- (64) Lai koordinētu un modernizētu valsts administratīvos un normatīvos aktus saskaņā ar iekšējā tirgus prasībām, ir jāizvērtē dažas nediskriminējošas valsts prasības, kuras savas būtības dēļ varētu ievērojami ierobežot vai pat liegt pieeju darbībai vai tās izpildei saskaņā ar brīvību veikt uzņēmējdarbību. Dalībvalstīm šīs direktīvas transponēšanas laika posmā jānodrošina, ka šādas prasības ir vajadzīgas un samērīgas, un vajadzības gadījumā tās jāatceļ vai jāgroza. Turklāt šīm prasībām katrā ziņā jābūt saderīgām ar Kopienas konkurences tiesībām.
- (65) *Savstarpējais izvērtēšanas process, kas paredzēts šajā direktīvā, neietekmē dalībvalstu tiesības nostiprināt savos tiesību aktos augsta līmeņa sabiedrisko interešu aizsardzības noteikumu, jo īpaši attiecībā uz veselības aprūpes un sociālās politikas mērķu sasniegšanu. Turklāt savstarpējās izvērtēšanas procesā ir pilnībā jāievēro vispārējās ekonomiskās nozīmes pakalpojumu un tiem izvirzīto konkrēto uzdevumu specifika. Šie uzdevumi var attaisnot zināmus ierobežojumus saistībā ar brīvību veikt uzņēmējdarbību, it īpaši ja tie ir vērsti uz sabiedrības veselību un sociālās politikas mērķiem. Piemēram, attiecībā uz pienākumu iegūt noteiktu juridisko formu, lai sniegtu noteiktus pakalpojumus sociālajā jomā, Eiropas Kopienai jau ir atzinusi, ka ir pamatoti pakļaut pakalpojumu sniedzēju prasībai darboties kā bezpeļņas uzņēmumam. Turklāt ir jāpieļauj ierobežojumi, kuru mērķis ir nodrošināt medicīniskās aprūpes piegādi reti apdzīvotos apgabalos.*
- (66) Ierobežojumos, kas jāpārbauda, ietilpst valsts noteikumi, kuri, pamatojoties uz iemesliem, kas nav saistīti ar profesionālo kvalifikāciju, noteiktiem pakalpojumu sniedzējiem ierobežo pieeju **darbībām**.
- (67) **Tas**, ka šajā direktīvā ir noteikts, ka zināms daudzums prasību dalībvalstīm transponēšanas laikposmā ir jāatceļ vai jāizvērtē, neskar jebkuras pārkāpumu novēršanas procedūras pret dalībvalstīm, kas nav izpildījušas saistības saskaņā ar Līguma 43. vai 49. pantu.
- (68) Lai nodrošinātu brīvas pakalpojumu aprites efektīvu īstenošanu un lai nodrošinātu to, ka pakalpojumu saņēmēji un sniedzēji var saņemt un sniegt pakalpojumus visā Kopienā, **jāprecizē, ciktāl uz pakalpojumu sniedzējiem attiecas tās dalībvalsts tiesību akti, kurā tie ir reģistrēti un ciktāl tās dalībvalsts tiesību akti, kur šis pakalpojums tiek sniegts. Jāuzsver, ka tas neierobežo to dalībvalsti, kur šis pakalpojums tiek sniegts, piemērot savas īpašas prasības attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas darbību, kas ir nepieciešamas sabiedriskai kārtībai vai sabiedrības drošībai, vai arī veselības vai vides aizsardzībai, lai novērstu īpašus riskus pakalpojums sniegšanas vietā.**
- (69) **Jānodrošina**, ka no noteikuma, ka jāpiemēro izcelsmes valsts tiesību akti, atkāpties var tikai jomās, uz kurām attiecas vispārējās atkāpes vai pārejas perioda atkāpes. Šīs atkāpes ir vajadzīgas, lai ņemtu vērā iekšējā tirgus integrētības pakāpi vai arī dažus Kopienas instrumentus attiecībā uz pakalpojumiem, saskaņā ar kuriem pakalpojumu sniedzējam piemēro tiesību aktus, kas nav izcelsmes dalībvalsts tiesību akti. Turklāt izņēmuma kārtā atsevišķos gadījumos un konkrētos strikti procedurālos un būtiskos apstākļos var pieņemt pasākumus pret konkrēto pakalpojumu sniedzēju. Lai nodrošinātu juridisku noteiktību, kas ir būtiska, lai mudinātu MVU sniegt pakalpojumus citās dalībvalstīs, šīm atkāpēm jābūt tikai tādām, kas ir tieši vajadzīgas. Atkāpēm vajadzētu būt iespējamām tikai tādu iemeslu dēļ, kas ir saistīti ar pakalpojumu drošību, darbību veselības aprūpes jomā vai ar sabiedriskās kārtības jautājumiem, piemēram, nepilngadīgo personu aizsardzība, un tikai tiktāl, ciktāl valstu noteikumi šajā jomā vēl nav saskaņoti. Turklāt jebkurš ierobežojums brīvībai sniegt pakalpojumus būtu izņēmuma kārtā jāatļauj tikai tad, ja tas atbilst pamattiesībām kuras, kā to konsekvēti ievēro Eiropas Kopienai, ir neatņemama Kopienas tiesību sistēmā nostiprināto vispārējo principu sastāvdaļa.
- (70) **Šajā direktīvā paredzētā brīvība sniegt pakalpojumus neattiecas uz noteikumiem tajās dalībvalstīs, kur tiek sniegts konkrētais pakalpojums, kuri paredz noteiktām profesijām tiesības veikt konkrētu darbību, piemēram, prasība, kas paredz advokātiem tiesības sniegt juridiskas konsultācijas.**
- (71) Gadījumos, kad pakalpojumu sniedzējs uz laiku pārceļas uz dalībvalsti, kas nav izcelsmes dalībvalsts, ir jāparedz savstarpēja palīdzība šo divu valstu starpā, lai minētā dalībvalsts pēc izcelsmes dalībvalsts pieprasījuma vai faktu pārbaudes gadījumā — savas iniciatīvas — varētu veikt pārbaudes, inspekcijas un izmeklēšanu. Turklāt gadījumā, ja ir norīkoti darbinieki, **uzņemotajai valstij** vajadzētu būt iespējai vērsties pret citā valstī reģistrētu pakalpojumu sniedzēju, lai nodrošinātu atbilstību nodarbinātības un darba nosacījumiem, kurus piemēro saskaņā ar Direktīvu 96/71/EK.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

- (72) Šī direktīva nav jāpiemēro nodarbinātības noteikumiem un nosacījumiem, kas saskaņā ar Direktīvu 96/71/EK attiecas uz darba ņēmējiem, kuri ir nosūtīti sniegt pakalpojumu citas dalībvalsts teritorijā. Šādos gadījumos Direktīva 96/71/EK paredz, ka pakalpojumu sniedzējiem jāievēro nodarbinātības noteikumi un nosacījumi noteiktās jomās, kas ir spēkā dalībvalstī, kur tiek sniegts pakalpojums. Šīs jomas ir: maksimālais darba laiks un minimālais atpūtas laiks, minimālais apmaksātais ikgadējais atvaļinājums, minimālās atalgojuma likmes, tai skaitā likme par virsstundām, noteikumi attiecībā uz darbinieku nolīgšanu, īpaši uz darbinieku nodrošinājumu īslaicīgiem norīkojumiem, veselība, drošība un higiēna darba vietā, aizsardzības pasākumi saistībā ar nodarbinātības noteikumiem un nosacījumiem grūtniecēm vai sievietēm, kas ir nesen dzemdējušas, bērniem un jauniešiem, vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm un citi nediskriminācijas noteikumi. Tam jāattiecas ne tikai uz likumā paredzētajiem nodarbinātības noteikumiem un nosacījumiem, bet arī uz nodarbinātības noteikumiem un nosacījumiem, kas paredzēti kolektīvajos līgumos vai arbitražas lēmumos, kuri ir oficiāli paziņoti vai de facto vispārpiemērojami Direktīvas 96/71/EK izpratnē. Turklāt šai direktīvai nav jāattur dalībvalstīm piemērot nodarbinātības noteikumus un nosacījumus citos jautājumos, izņemot tos, kas uzskaitīti Direktīvā 96/71/EK sabiedriskās politikas noteikumu gadījumā.
- (73) Šī direktīva tāpat nav jāpiemēro nodarbinātības noteikumiem un nosacījumiem gadījumos, kad darba ņēmējs, kuru nodarbina pārrobežu pakalpojuma sniegšanai, ir pieņemts darbā tajā dalībvalstī, kur šis pakalpojums tiek sniegts. Visbeidzot, šajā direktīvā jāiekļauj dalībvalstu tiesības, kurās šis pakalpojums tiek sniegts, noteikt darba attiecību pastāvēšanu un atšķirību starp pašnodarbinātajām un nodarbinātajām personām, tostarp "neīstajām pašnodarbinātajām personām". Šajā ziņā, saskaņā ar Kopienas Tiesas praksi, svarīga darba attiecību iezīme Līguma 39. panta izpratnē ir fakts, ka zināmu laika brīdī persona citas personas vadībā sniedz pakalpojumus citai personai, pretī saņemot atlīdzību; jebkura darbība, ko minēta persona veic ārpus padotības attiecībām, jāklasificē kā darbs, ko veikusi pašnodarbināta persona saskaņā ar Līguma 43. un 49. pantu.
- (74) Ir lietderīgi paredzēt atkāpi no šajā direktīvā paredzētās brīvības sniegt pakalpojumus, kad dalībvalstī, uz kuru pakalpojumu sniedzējs ir pārcēlies, uz šiem pakalpojumiem attiecas vispārējs aizliegums, ja šādu **aizliegumu attaisno** iemesli, kas ir saistīti ar sabiedrisko kārtību, sabiedrisko drošību vai sabiedrības veselību. Šo atkāpi piemēro tikai vispārējiem aizliegumiem un tai nebūtu jāattiecas, piemēram, uz valsts shēmām kuras, neaizliedzot darbību kā tādu, atstāj tiesības veikt šo darbību vienam vai vairākiem konkrētiem uzņēmumiem, vai kuras aizliedz veikt jebkādu darbību, ja iepriekš nav saņemta atļauja. Tas, ka dalībvalsts atļauj darbību, bet ļauj to veikt tikai konkrētiem uzņēmumiem, nozīmē, ka uz darbību neattiecas vispārējs aizliegums un to neuzskata par pēc būtības pretēju sabiedriskajai kārtībai, sabiedriskajai drošībai vai sabiedrības veselībai. Līdz ar to šīs direktīvas neattiecināšanai uz šādu darbību nav pamata.
- (75) Šajā direktīvā paredzētā brīvība sniegt pakalpojumus nebūtu jāpiemēro attiecībā uz specifiskām prasībām, ko pieņemusi dalībvalsts, uz kuru ir pārcēlies pakalpojumu sniedzējs, kuru pamatojums ir cieši saistīts ar pakalpojuma sniegšanas vietas īpatnībām un kuras ir jāizpilda, lai uzturētu sabiedrisko kārtību, sabiedrisko drošību, sabiedrības veselību vai vides aizsardzību. Tāda situācija varētu būt, piemēram, saistībā ar atļaujām ieņemt vai izmantot publisku autoceļu, prasībām saistībā ar publisku pasākumu rīkošanu vai prasībām saistībā ar būvlaukumu drošību.
- (76) Jautājumu saistībā ar irēto transportlīdzekļu reģistrāciju, kas izīrēti citā dalībvalstī nekā tajā, kurā tie tiek lietoti, izslēgšana no šajā direktīvā paredzētās brīvības sniegt pakalpojumus piemērošanas jomas izriet no Tiesas judikatūras, kura ir atzinusi, ka dalībvalsts atbilstīgi samērīguma nosacījumiem var uzlikt šādu pienākumu, ja transportlīdzekļus izmanto tās teritorijā. Šis izņēmums neattiecas uz gadījuma īri vai īri uz laiku.
- (77) Šai direktīvai nav jāattiecas uz līgumsaistībām starp pakalpojuma sniedzēju un saņēmēju, kā arī starp darba devēju un darbinieku. Piemērojamās līgumtiesības un ārpuslīgumiskās tiesības nosaka Kopienas tiesību akti saistībā ar starptautiskajām privāttiesībām. Bez tam uz līgumu balstītā vienošanās vienmēr prevalē, ja tā satur noteikumus attiecībā uz kvalitātes standartiem.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

- (78) **Dalībvalstīm** ir jādod iespēja izņēmuma kārtā un, izskatot katru gadījumu atsevišķi, dažu iemeslu dēļ, piemēram, pakalpojumu drošības dēļ, veikt pasākumus, atkāpjoties no **šajā direktīvā paredzētās brīvības sniegt pakalpojumus** attiecībā uz citā dalībvalstī reģistrētu pakalpojumu sniedzēju. Iespējai veikt šādus pasākumus būtu jābūt tikai gadījumā, ja nav veikta saskaņošana Kopienas līmenī. Turklāt ar šo iespēju nevajadzētu atļaut veikt ierobežojošus pasākumus jomās, kurās citas direktīvas aizliedz jebkādas atkāpes no brīvas pakalpojumu aprites, piemēram, Direktīva 1999/93/EK vai Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 20. novembra Direktīva 98/84/EK par tiesisku aizsardzību pakalpojumiem, kas pamatojas uz ierobežotu piekļuvi vai nodrošina to⁽¹⁾. Ar šo iespēju nevajadzētu atļaut arī paplašināt vai ierobežot atkāpes, kas ir noteiktas citās direktīvās, piemēram, Direktīvā 89/552/EEK vai Direktīvā 2000/31/EK.
- (79) Ierobežojumi brīvai pakalpojumu aprītei, kas ir pretrunā ar šo direktīvu, var rasties ne tikai no pasākumiem, kurus piemēro pakalpojumu sniedzējiem, bet arī no daudzajiem šķēršļiem pakalpojumu saņēmējiem, jo īpaši patērētājiem. Šī direktīva ilustrācijai piemin dažus ierobežojumu veidus, kurus piemēro pakalpojumu saņēmējam, kurš vēlas pakalpojumu no pakalpojumu sniedzēja, kas reģistrēts citā dalībvalstī.
- (80) Saskaņā ar Līguma noteikumiem par brīvu pakalpojumu apriti, kurus interpretējusi Tiesa, ir aizliegta diskriminācija uz saņēmēja valstspiederības vai viņa atrašanās valsts vai vietas pamata. Šāda diskriminācija var izpausties kā tikai citu dalībvalstu valstspiederīgajiem uzlikts pienākums iesniegt dokumentu oriģinālus, apliecinātas kopijas, valstspiederību apliecināšu dokumentu vai dokumentu oficiālus tulkojumus, lai tie varētu izmantot pakalpojumu vai baudīt labvēlīgākus nosacījumus vai cenas. Tomēr diskriminējošu prasību aizliegums neliedz dot tiesības dažiem pakalpojumu sniedzējiem baudīt priekšrocības, jo īpaši saistībā ar tarifiem, ja šādu tiesību pamatā ir likumīgi, objektīvi kritēriji, piemēram, tieša saistība ar šo pakalpojumu saņēmēju nomaksātiem nodokļiem.
- (81) **Kamēr šīs direktīvas nolūks nav mākslīgi saskaņot cenas Eiropas Savienībā, jo īpaši jomās, kur apstākļi dalībvalstīs atšķiras**, lai tiešām izveidotu iekšēju zonu bez robežām, **saskaņā ar nediskriminācijas principu** Kopienas pilsoņiem nedrīkst nedz liegt gūt labumu no pakalpojumiem, kas ir tehniski pieejami tirgū, nedz arī izvirzīt viņiem atšķirīgus nosacījumus vai tarifus **vienīgi** viņu valstspiederības vai pastāvīgās dzīvesvietas dēļ. Šādas diskriminācijas esamība attiecībā uz pakalpojumu saņēmējiem Kopienas pilsoņiem signalizē, ka nav reāla iekšēja pakalpojumu tirgus un, plašākā nozīmē, apdraud Eiropas tautu integrāciju. Nediskriminācijas princips iekšējā tirgū nozīmē, ka nedrīkst pakalpojumu saņēmējam, un jo īpaši patērētājam liegt vai traucēt pieeju pakalpojumam, piemērojot kritērijus, kas iekļauti publiskajos vispārējos nosacījumos un kas ir saistīti ar pakalpojuma saņēmēja valstspiederību vai dzīvesvietu. Tas nenozīmē, ka tā būs nelikumīga diskriminācija, ja šādos vispārējos nosacījumos būs paredzēti atšķirīgi tarifi un nosacījumi pakalpojuma sniegšanai, ja šie tarifi un nosacījumi ir tieši pamatoti ar objektīviem iemesliem, **kas dažādās dalībvalstīs var būt dažādi**, piemēram, faktiskas papildu izmaksas attāluma dēļ vai pakalpojuma sniegšanas tehnisko īpatnību dēļ, vai arī atšķirīgi tirgus apstākļi, **piemēram, lielāks vai mazāks pieprasījums atkarībā no sezonas, dažādi atvaļinājuma periodi dalībvalstīs, dažādas konkurentu cenas**, vai papildu riski, kas saistīti ar noteikumiem, kuri ir atšķirīgi no izcelsmes dalībvalsts **noteikumiem**.
- (82) **Jānosaka**, ka pakalpojumu sniedzējam kā vienu no līdzekļiem, ar kuru viņš var padarīt pakalpojumu saņēmējam vieglāk pieejamu to informāciju, kuru viņam ir pienākums tam sniegt, ir jānorāda sava elektroniskā adrese, tostarp interneta vietnes adrese. Turklāt pakalpojumu sniedzēja pienākumam sniegt konkrētu informāciju informatīvajos dokumentos, kuros ir sīki uzskaitīti viņa pakalpojumi, nebūtu jāattiecas uz tādiem vispārēja rakstura komerciāliem paziņojumiem kā reklāma, bet drīzāk gan uz dokumentiem, kuros ir sniegts sīks piedāvāto pakalpojumu apraksts, tostarp uz dokumentiem interneta vietnē.
- (83) Jebkuram uzņēmumam, kas sniedz pakalpojumus, kuri ir saistīti ar īpašu veselības, drošības vai finanšu risku pakalpojumu saņēmējam, būtu jānoslēdz atbilstīga profesionālās atbildības apdrošināšana vai arī jānodrošinās ar citu līdzvērtīgu vai salīdzināmu garantiju, kas jo īpaši nozīmē to, ka tam būtu jābūt apdrošinātam atbilstīgi pakalpojumiem, kurus tas sniedz vienā vai vairākās dalībvalstīs, kas nav izcelsmes dalībvalsts.

⁽¹⁾ OV L 320, 28.11.1998., 54. lpp.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

- (84) *Šai apdrošināšanai vai garantijai ir jābūt piemērotai riska dabai un apmēriem, tas nozīmē, ka pakalpojuma sniedzējiem pārrobežu pārklājums ir vajadzīgs vienīgi tad, ja tie patiešām sniedz pakalpojumus citās dalībvalstīs. Pakalpojuma sniedzējiem un apdrošināšanas kompānijām jāsaģlabā vēlām elastību, vienojoties par apdrošināšanas polisēm, kas būtu precīzi piemērotas riska dabai un apmēriem. Visbeidzot, nav jābūt prasībai, ka dalībvalstis nav jāparedz, ka apdrošināšanas kompānijām ir pienākums nodrošināt apdrošināšanas segumu.*
- (85) Jābeidz aizliegt sniegt komerciālus paziņojumus reglamentēto profesiju pārstāvjiem, nevis atceļot aizliegumus attiecībā uz komerciālu paziņojumu saturu, bet gan drīzāk atceļot tos aizliegumus, kuri vispārējā veidā noteiktas profesijas pārstāvjiem liedz izmantot vienu vai vairākus komerciālo paziņojumu veidus, piemēram, reklamēties vienā vai vairākos noteiktos plašsaziņas līdzekļos. Attiecībā uz komerciālo paziņojumu saturu un metodēm profesiju pārstāvjus ir jāmudina saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem izstrādāt Kopienas līmeņa rīcības kodeksus.
- (86) Lai palielinātu pārskatāmību un veicinātu uz salīdzināmiem kritērijiem balstītus novērtējumus saistībā ar piedāvāto un saņēmējiem sniegto pakalpojumu kvalitāti, ir svarīgi, lai būtu pieejama informācija par kvalitātes marķējumu un citu atšķirības zīmju saturu saistībā ar šiem pakalpojumiem. Šī prasība par pārskatāmību ir jo īpaši svarīga tādās jomās kā tūrisms, sevišķi viesnīcu nozarē, kur šāda klasifikācijas sistēma tiek plaši izmantota. Turklāt būtu jāizpēta, cik lielā mērā visas Eiropas Savienības līmeņa standartizēšana varētu uzlabot pakalpojumu salīdzināmību un kvalitāti. Eiropas standartus izstrādā Eiropas standartu noteicēj institūcijas — Eiropas Standartizācijas komiteja (CEN), Eiropas Elektrotehniskās standartizācijas komiteja (CENELEC), kā arī Eiropas Telekomunikāciju Standartu institūts (ETSI). Vajadzības gadījumā Komisija saskaņā ar procedūrām, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvā 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu un Informācijas sabiedrības noteikumu jomā⁽¹⁾, var izsniegt pilnvaras specifisku Eiropas standartu izstrādei.
- (87) Dalībvalsts patērētāju aizsardzības iestāžu tīkla izveide, uz ko attiecas Regula (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību patērētāju aizsardzības jomā, papildina šajā direktīvā noteikto sadarbību. Tiesību aktu par patērētāju aizsardzību piemērošana pārrobežu gadījumos, jo īpaši saistībā ar jaunām tirdzniecības un pārdošanas praksēm, kā arī vajadzība likvidēt dažus specifiskus šķēršļus sadarbībai šajā jomā rada vajadzību pēc ciešākas dalībvalstu sadarbības. Jo īpaši šajā jomā ir jānodrošina, lai dalībvalstis pieprasītu nelikumīgu darbību pārtraukšanu, kuras veic uzņēmumi to teritorijā un kuru mērķis ir patērētāji citā dalībvalstī.
- (88) *Sadarbībai starp dalībvalstīm ir nepieciešama labi funkcionējoša elektroniska informācijas sistēma, lai atbildīgās iestādes varētu viegli noteikt atbilstīgos partnerus citās dalībvalstīs un efektīvi ar tiem sazināties.*
- (89) *Lai nodrošinātu pareizu iekšējā pakalpojumu tirgus darbību, būtiska ir administratīvā sadarbība. Dalībvalstu sadarbības trūkuma rezultātā pakalpojumu sniedzējiem tiek piemērots vairāk noteikumu vai divkārtota pārrobežu darbību kontrole, un negodīgi tirgotāji to var izmantot, lai izvairītos no pārraudzības vai pārkāptu tiesību normas, ko dalībvalstis noteikušas pakalpojumu jomā. Tādējādi dalībvalstu efektīvas sadarbības nodrošināšanai ir būtiski noteikt skaidrus, juridiski saistošus pienākumus.*
- (90) Jānosaka, ka dalībvalstīm sadarbībā ar Komisiju ir jārosina ieinteresētās puses izstrādāt Kopienas līmeņa rīcības kodeksus, kuru mērķis jo īpaši ir veicināt pakalpojumu kvalitāti, ņemot vērā katras profesijas īpatnības. Šiem rīcības kodeksiem ir jāatbilst Kopienas tiesību aktiem, jo īpaši tiesību aktiem konkurences jomā; *Tiem nav jābūt pretrunā ar juridiski saistošiem noteikumiem, kas nosaka profesionālo ētiku un rīcību dalībvalstīs.*

⁽¹⁾ OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

- (91) *Dalībvalstīm jānodrošina īpaši profesionālās struktūras, organizācijas un apvienības, izveidot rīcības kodeksus Kopienas līmenī. Šajos rīcības kodeksos, ņemot vērā katras profesijas specifisko raksturu, jāiekļauj komerciālas saziņas noteikumi attiecībā uz reglamentētajām profesijām un reglamentēto profesiju profesionālās ētikas un rīcības noteikumi, kuru mērķis jo īpaši ir nodrošināt neatkarību, objektivitāti un dienesta noslēpuma glabāšanu. Šādos rīcības kodeksos jāiekļauj arī nosacījumi, kas attiecas uz nekustamā īpašuma aģentu darbību. Dalībvalstīm jāveic papildu pasākumi, lai mudinātu profesionālās struktūras, organizācijas un apvienības valsts līmenī īstenot Kopienas līmenī pieņemtos rīcības kodeksus.*
- (92) Šī direktīva neskar nekādus tiesību aktus vai citas iniciatīvas patērētāju aizsardzības jomā.
- (93) Tas, ka Komisija nav reaģējusi saistībā ar šajā direktīvā noteikto savstarpējās izvērtēšanas procedūru, neietekmē dalībvalstu ziņojumos iekļauto prasību atbilstību Kopienas tiesību aktiem.
- (94) Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 19. maija Direktīva 98/27/EK par aizliegumiem saistībā ar patērētāju interešu aizsardzību ⁽¹⁾ tuvinā dalībvalstu normatīvos un administratīvos aktus attiecībā uz rīkojumu darbībām, kuru mērķis ir aizsargāt patērētāju kolektīvas intereses, kas ir iekļautas Direktīvas 98/27/EK pielikumā uzskaitītajās direktīvās. Lai šādas darbības varētu piemērot gadījumos, kad nav ievēroti šīs direktīvas noteikumi, kaitējot patērētāju kolektīvām interesēm, būtu attiecīgi jāgroza Direktīvas 98/27/EK pielikums.
- (95) Tā kā dalībvalstis nespēj pilnībā sasniegt paredzētās darbības mērķi, proti, likvidēt šķēršļus pakalpojumu sniedzēju brīvībai veikt uzņēmējdarbību dalībvalstīs, kā arī brīvībai sniegt pakalpojumus starp dalībvalstīm, un tādēļ paredzētās darbības apjoma dēļ rezultātu var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu, šī direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir nepieciešami šo mērķu sasniegšanai.
- (96) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un respektēti principi, kas ir atzīti, jo īpaši, Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un, konkrēti tās 8., 15. 21. un 47. pantā.
- (97) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi ir jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽²⁾,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I nodaļa

Vispārīgi noteikumi

1. pants

Temats

1. Šajā direktīvā ir paredzēti vispārīgi noteikumi, lai atvieglotu pakalpojuma sniedzēju nodibinājumu brīvības un pakalpojumu brīvas aprites īstenošanu, **vienlaicīgi saglabājot pakalpojumu augstu kvalitātes līmeni.**

2. Šī direktīva neattiecas uz tādu vispārējās ekonomiskās nozīmes pakalpojumu liberalizāciju, kas ir rezervēti sabiedriskajām vai privātajām struktūrām, nedz uz pakalpojumus sniedzšo sabiedrisko struktūru privatizāciju.

⁽¹⁾ OV L 166, 11.6.1998., 51. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2002/65/EK (OV L 271, 9.10.2002., 16. lpp.).

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

Šī direktīva nereglamentē monopolu likvidēšanu, kuri sniedz pakalpojumus, un dalībvalstu piešķirto atbalstu, kas ir iekļauti vispārējos konkurences noteikumos.

Šī direktīva neietekmē dalībvalstu brīvību atbilstoši Kopienas tiesībām noteikt, ko tās uzskata par vispārējās ekonomiskās nozīmes pakalpojumiem, kā šie pakalpojumi jāorganizē un jāfinansē un kādām īpašām saistībām tiem jābūt pakļautiem.

3. *Minētā direktīva neattiecas uz sabiedriskajiem pakalpojumiem veselības aprūpes jomā un neskar šo pakalpojumu sniedzēju piekļuvi publiskajam finansējumam.*

4. *Šī direktīva neietekmē Kopienas vai valstu līmenī veiktos pasākumus kultūras vai valodas daudzveidības vai plašsaziņas līdzekļu plurālisma aizsardzībai un veicināšanai.*

5. *Šī direktīva neietekmē dalībvalstu krimināltiesību normas.*

6. *Šo direktīvu nepiemēro attiecībā uz pakalpojumiem, kas ir saistīti ar sociālās labklājības mērķiem.*

7. *Šī direktīva neattiecas uz darba tiesībām, proti, jebkuru likumā vai līgumā paredzētu noteikumu, kas attiecas uz nodarbinātības nosacījumiem, darba apstākļiem, tostarp drošību un veselības aizsardzību darbā, un darba devēju un darbinieku savstarpējām attiecībām, un neietekmē šīs tiesības. Tā jo īpaši pilnībā ievēro tiesības risināt sarunas par kolektīvajiem līgumiem, kā arī tos slēgt, pagarināt un piemērot un tiesības streikot un veikt citas ar darba attiecībām saistītas darbības atbilstoši dalībvalsts tiesību aktiem, kas reglamentē darba attiecības. Tā neietekmē dalībvalstu tiesību aktus sociālā nodrošinājuma jomā.*

8. *Šo direktīvu neinterpretē tā, lai tā jebkāda veidā ierobežotu pamatbrīvību īstenošanu, kā tas ir paredzēts dalībvalstu tiesību aktos un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, tostarp tiesības streikot.*

2. pants

Darbības joma

1. Šo direktīvu piemēro pakalpojumiem, ko nodrošina pakalpojuma sniedzēji, kas reģistrēti kādā dalībvalstī.

2. Šo direktīvu nepiemēro:

a) **vispārējās nozīmes pakalpojumiem, ko nosaka dalībvalstis;**

b) **banku, kredītu, apdrošināšanas, tai skaitā pārapdrošināšanas, individuālo pensiju, investīciju, maksājumu, investīciju konsultāciju, un vispārīgi, pakalpojumiem, kas uzskaitīti Direktīvas 2000/12/EK I pielikumā;**

c) elektroniskajiem komunikāciju pakalpojumiem un tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un pakalpojumiem attiecībā uz jautājumiem, uz kuriem attiecas **vai uz kuriem ir atsauces** Direktīvās 2002/19/EK ⁽¹⁾, 2002/20/EK ⁽²⁾, 2002/21/EK ⁽³⁾, 2002/22/EK ⁽⁴⁾ un 2002/58/EK ⁽⁵⁾;

d) transporta pakalpojumiem, **tostarp pilsētas transportam, ostu pakalpojumiem, taksometriem un ātrās palīdzības mašīnām;**

e) **ostu pakalpojumiem;**

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (piekļuves direktīva) (OV L 108, 24.4.2002., 7. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) (OV L 108, 24.4.2002., 21. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV L 108, 24.4.2002., 33. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva) (OV L 108, 24.4.2002., 51. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīva 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.).

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

- f) juridiskiem pakalpojumiem, ciktāl uz tiem attiecas citi Kopienas instrumenti, tostarp Padomes 1977.gada 22.martā pieņemtā Direktīva 77/249/EEK, kuras mērķis ir veicināt to, lai advokāti efektīvi varētu izmantot pakalpojumu brīvu aprites principu⁽¹⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes 1998.gada 16.februārī pieņemtā Direktīva 98/5/EK, kuras mērķis ir atvieglot pastāvīgu darbu advokātu profesijā citā dalībvalstī, kas nav valsts, kurā tika iegūta kvalifikācija⁽²⁾;
- g) veselības aprūpei neatkarīgi no tā, vai to sniedz vai nesniedz veselības aprūpes iestādes, un neatkarīgi no to organizācijas un finansēšanas veida valsts līmenī, un neatkarīgi no tā, vai tā ir sabiedriska vai privāta sistēma;
- h) sociāliem pakalpojumiem, piemēram, sociālo māju pakalpojumi, bērnu aprūpe un pakalpojumi ģimenēm;
- i) audiovizuāliem pakalpojumiem neatkarīgi no ražošanas, izplatīšanas un pārraidīšanas veida, ieskaitot radiopārraides un kino;
- j) pagaidu darba aģentūrām;
- k) drošības pakalpojumiem;
- l) azartspēlēm, kas ietver derības uz naudas likmēm, kā arī loterijas, kāršu spēles un dažādus derību darījumus;
- m) profesijām un darbībām, kas ir pastāvīgi vai uz laiku saistītas ar valsts varas īstenošanu dalībvalstī, jo īpaši ar notariālo darbību.

3. Šo direktīvu nepiemēro nodokļu jomai.

3.pants

Saistība ar citiem Kopienas tiesību aktiem

1. Ja šīs direktīvas noteikumi nonāk pretrunā ar citām Kopienas reglamentatīvajām normām par īpašiem aspektiem saistībā ar pieejamību un pakalpojuma darbības izpildi konkrētās nozarēs vai saistībā ar konkrētām profesijām, šie citi noteikumi dominē un tiek piemēroti šīm konkrētajām nozarēm vai profesijām. Šie noteikumi ietver, jo īpaši:

- a) Direktīvu 96/71/EK;
- b) Padomes 1971.gada 14.jūnija Regulu (EEK) Nr. 1408/71 par sociālās nodrošināšanas sistēmas piemērošanu darba ņēmējiem un viņu ģimenes locekļiem, kas pārvietojas Kopienas robežās⁽³⁾;
- c) Direktīvu 89/552/EEK;
- d) 2005.gada 7.septembra Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/36/EK par profesionālās kvalifikācijas atzīšanu⁽⁴⁾.

2. Šī direktīva neierobežo starptautiskās privāttiesības, jo īpaši starptautiskās privāttiesības par līgumu un ārpuslīgumiskajām saistībām (Roma I un Roma II).

3. Šī līgumsaistību un saistību, kas nav līgumsaistības, izslēgšana nozīmē, ka patērētājs jebkurā gadījumā varēs izmantot aizsardzību, ko viņam garantē viņa dalībvalsts tiesību akti patērētāju tiesību aizsardzības jomā.

⁽¹⁾ OV L 78, 26.3.1977., 17. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003.gada Pievienošanās aktu.

⁽²⁾ OV L 77, 14.3.1998., 36. lpp. Direktīva, kurā grozījumi izdarīti ar 2003.gada Pievienošanās aktu.

⁽³⁾ OV L 149, 5.7.1971., 2. lpp. Regula, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 631/2004 (OV L 100, 6.4.2004., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

4. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā lieto šādas definīcijas:

- 1) “pakalpojums” ir jebkura patstāvīga saimnieciska darbība, kā minēts Līguma 50. pantā, **ko parasti sniedz par samaksu, kas veido atlīdzību par attiecīgo pakalpojumu, un par ko parasti vienojas pakalpojuma sniedzējs un saņēmējs;**
- 2) “sabiedrisku pakalpojumu sniegšanas saistības” ir īpašas valsts iestāžu prasības pakalpojuma sniedzējiem ar mērķi nodrošināt ar sabiedrības interesēm saistītu mērķu īstenošanu;
- 3) “vispārējas ekonomiskas nozīmes pakalpojumi” ir pakalpojumi, kurus kā tādus nosaka dalībvalsts un kuri pakļaujas īpašām sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām, ko pakalpojumu sniedzējam ir uzdevusi konkrētā dalībvalsts, lai īstenotu ar sabiedrības interesēm saistītus mērķus;
- 4) “pakalpojuma sniedzējs” ir jebkura fiziska persona, kas ir dalībvalsts pilsonis, vai jebkura juridiska persona, **kas reģistrēta saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem** un kas piedāvā vai sniedz pakalpojumu;
- 5) “saņēmējs” ir jebkura fiziska **persona** vai juridiska persona, **kas reģistrēta dalībvalstī** un kas profesionāliem vai neprofesionāliem mērķiem izmanto vai vēlas izmantot pakalpojumu;
- 6) “izcelsmes dalībvalsts” ir tā dalībvalsts, kuras teritorijā attiecīgais pakalpojuma sniedzējs ir reģistrēts;
- 7) “nodibinājums” ir faktiskā saimnieciskās darbības veikšana, kā minēts Līguma 43. pantā, **uz nenoteiktu laiku un no pastāvīga pakalpojumu sniedzēja uzņēmuma, kurā pakalpojumu sniedzējam ir piemērota infrastruktūra, no kuras faktiski tiek īstenota pakalpojumu sniegšanas darbība;**
- 8) “atļauju izsniegšanas sistēma” ir jebkura procedūra, saskaņā ar kuru pakalpojuma sniedzējam vai saņēmējam ir jāveic pasākumi, lai no kompetentas iestādes iegūtu formālu lēmumu vai netiešu lēmumu par piekļuvi pakalpojuma sniegšanas darbībai vai tās izpildei;
- 9) “prasība” ir jebkurš pienākums, aizliegums, nosacījums vai ierobežojums, kas paredzēts dalībvalstu tiesību aktos, normatīvajos vai administratīvajos aktos vai tiesu praksē **un** administratīvajā praksē vai profesionālu organizāciju noteikumos, vai kopējos profesionālu apvienību vai citu profesionālu organizāciju noteikumos, kas pieņemti, tām rīkojoties juridiski patstāvīgi; **noteikumi, kas ietverti kolektīvajos nolīgumos, nav uzskatāmi par prasībām šīs direktīvas nozīmē;**
- 10) “sevišķi svarīgi iemesli, kas ir sabiedrības interesēs” citu starpā aptver šādus iemeslus: **sabiedriskās kārtības, sabiedrības un valsts drošības, sabiedrības veselības aizsardzība, saglabājot sociālās nodrošināšanas sistēmas finansiālo līdzsvaru, tostarp proporcionālu veselības aprūpi, kas ir visiem pieejama, patērētāju, pakalpojumu saņēmēju un darbinieku, tirdzniecības darījumu godīguma aizsardzība, krāpšanas apkarošana, vides, tostarp pilsētvides, dzīvnieku veselības, intelektuālā īpašuma, valsts vēstures un mākslas mantojuma aizsardzība vai sociālās politikas un kultūras politikas mērķi;**
- 11) “kompetenta iestāde” ir jebkura struktūra vai iestāde, kurai ir pārraudzības vai regulējoša nozīme kādā dalībvalstī attiecībā uz pakalpojumu darbībām, tostarp jo īpaši uz administratīvo iestāžu, **valsts uzņēmumu**, profesionālu organizāciju un to profesionālu apvienību vai citu profesionālu organizāciju pakalpojumiem, kas, rīkojoties juridiski patstāvīgi, kolektīvi reglamentē piekļuvi pakalpojumiem un to izpildei;
- 12) “mērķa dalībvalsts” ir tā dalībvalsts, **kuras teritorijā pāri robežai tiek sniegts pakalpojums, un citā dalībvalstī reģistrētam pakalpojumu sniedzējam nav tur jānodibinās;**
- 13) “darba ņēmējs” nozīmē fizisku personu, kura ir jāuzskata par darba ņēmēju saskaņā ar valsts likumdošanu, koplīgumiem un/vai dalībvalsts, kurā pakalpojums tiek sniegts, vispāratzīto pieredzi;
- 14) “reglamentēta profesija” ir profesionāla darbība vai profesionālu darbību kopums, **kā minēts Direktīvas 2005/36/EK 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā;**

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

- 15) "komerciāla saziņa" ir jebkāds saziņas veids, kas ir paredzēts tiešai vai netiešai preču, pakalpojumu noieta veicināšanai vai arī tāda uzņēmuma, organizācijas vai personas tēla popularizēšanai, kas veic komerciālu, rūpniecisku darbību vai nodarbojas ar amatniecību vai reglamentētu profesiju. Turpmāk minētais pats par sevi neveido komerciālu saziņu:
- a) informācija, kas dod iespēju tieši piekļūt uzņēmuma, organizācijas vai personas darbībai, tostarp jo īpaši domēna vārds vai elektroniskā pasta adrese;
 - b) saziņa attiecībā uz preču, pakalpojumu vai uzņēmuma, organizācijas vai personas tēlu, kas ievākti neatkarīgā veidā, jo īpaši, ja tas nenotiek finansiālu apsvērumu dēļ.

II nodaļa

Pārvaldes vienkāršošana

5. pants

Procedūru vienkāršošana

1. Dalībvalstis **apstiprina autentiskumu un atbilstīgos gadījumos** vienkāršo procedūras un formalitātes, ko piemēro piekļuvei pie pakalpojumu sniegšanas darbības vai tās izpildei, **ja un tādā apjomā, kādā tas rada šķērslī piekļuvei tirgum.**

2. **Piemērotā situācijā un ja tas ir praktiski iespējams, dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju ievieš saskaņotas Eiropas veidlapas. Šīs veidlapas ir līdzvērtīgas sertifikātiem, apliecinājumiem un citiem dokumentiem par uzņēmumu, kuri parāda, ka mērķa valstī prasība ir ievērota.**

3. Ja dalībvalstis pieprasa pakalpojuma sniedzējam vai saņēmējam uzrādīt sertifikātu, apliecinājumu vai jebkādu citu dokumentu, kas pierāda, ka prasība ir izpildīta, tām ir jāpieņem jebkurš dokuments no citas dalībvalsts, kuram ir līdzvērtīgs mērķis vai kas norāda, ka attiecīgā prasība ir izpildīta. Dalībvalstis nevar pieprasīt, lai citas dalībvalsts dokuments būtu sagatavots tā oriģinālajā formā vai kā apstiprināta kopija, vai kā apstiprināts tulkojums, izņemot gadījumus, kas paredzēti Kopienas dokumentos, vai gadījumus, kad šāda prasība ir pamatojama ar sevišķi svarīgu iemeslu, kas ir sabiedrības interesēs, **tostarp saistībā ar valsts kārtību un drošību. Šie noteikumi neietekmē dalībvalstu tiesības pieprasīt dokumentu tulkojumus valsts valodā.**

4. Šā panta 3. punktu nepiemēro dokumentiem, kas minēti Direktīvas **2005/36/EK par profesionālās kvalifikācijas atzīšanu** 50. pantā, Eiropas Parlamenta un Padomes **2004. gada 31. marta** Direktīvas **2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru**⁽¹⁾, 45. panta 3. punktā, Direktīvas **98/5/EK, 3. panta 2. punktā, Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 15. jūlija Direktīvā 2003/58/EK, ar ko Padomes Direktīvu 68/151/EEK groza attiecībā uz atklātības prasībām dažāda veida uzņēmējdarbībām**⁽²⁾ vai Padomes **1989. gada 21. decembra Vienpadsmitajā Direktīvā 89/666/EEK par informācijas sniegšanas prasībām attiecībā uz filiālēm, ko kādā dalībvalstī atvēršanas noteiktu veidu sabiedrības, uz kurām attiecas citas valsts tiesību akti**⁽³⁾.

6. pants

Vienoti kontaktpunkti

1. Dalībvalstis nodrošina, lai **vēlākais līdz ...**⁽⁴⁾ pakalpojumu sniedzējiem būtu iespējams veikt šādas procedūras un formalitātes **saskaņā ar šo nodaļu un III nodaļu** kontaktpunktos, ko sauc par "**vienotajiem kontaktpunktiem**":

- a) visas procedūras un formalitātes, kas vajadzīgas pakalpojuma sniedzēja piekļuvei pie pakalpojumu sniegšanas darbības, jo īpaši, visas nepieciešamās deklarācijas, paziņojumi vai atļaujas pieteikumi kompetentajai iestādei, tostarp pieteikumi iekļaušanai reģistrā, uzskaitē vai datubāzē vai reģistrācijai profesionālā organizācijā vai apvienībā;
- b) jebkuri pieteikumi, kas pakalpojuma sniedzējam vajadzīgi pakalpojumu darbību izpildei.

⁽¹⁾ OV L 134, 30.4.2004., 114. lpp.

⁽²⁾ OV L 221, 4.9.2003., 13. lpp.

⁽³⁾ OV L 395, 30.12.1989., 36. lpp.

⁽⁴⁾ Trīs gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

2. Ja kāda dalībvalsts pieprasa formālu reģistrāciju, attiecīgā dalībvalsts nodrošina to, lai, vēlākais līdz ... (*) formāla reģistrācija vienotajā kontaktpunktā būtu iespējama elektroniskā veidā un lai tā neka-vētu vai kaut kādā veidā nesarežģītu konkrēto pakalpojumu sniegšanu, vai neprasītu papildu izdevumus pakalpojumu sniedzējam.

3. Komisija koordinē vienotos kontaktpunktus, izveidojot Eiropas vienoto kontaktpunktu.

4. Vienotā kontaktpunkta izveide nekādi neskar funkciju un pilnvaru sadali starp iestādēm dalīb-valstu sistēmās.

7.pants

Tiesības uz informāciju

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, izmantojot vienotos kontaktpunktus, pakalpojumu sniedzējiem un saņēmē-jiem ir viegli pieejama šāda informācija:

- prasības, ko piemēro pakalpojuma sniedzējiem, kas reģistrēti to teritorijā, jo īpaši tās prasības, kas attiecas uz procedūram un formalitātēm, kas jāveic, lai piekļūtu pakalpojumu sniegšanas darbībām un tās veiktu;
- kompetento iestāžu kontaktinformācija, lai ar tām varētu tieši sazināties, tostarp precīzas ziņas par tām iestādēm, kas ir atbildīgas par jautājumiem saistībā ar pakalpojumu darbību izpildi;
- pakalpojuma sniedzēju un pakalpojumu publisko reģistru un datubāzu piekļuves veidi un nosacījumi;
- lēmuma apstrīdēšanas veidi, **kas parasti ir** pieejami strīda gadījumā starp kompetento iestādi un pakal-pojuma sniedzēju vai saņēmēju, vai starp pakalpojuma sniedzēju un saņēmēju vai starp pakalpojuma sniedzējiem;
- kontaktinformācija par apvienībām vai organizācijām, izņemot kompetentās iestādes, no kurām pakal-pojuma sniedzēji vai saņēmēji var iegūt praktisku palīdzību.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojuma sniedzēji un saņēmēji pēc pašu pieprasījuma var saņemt palī-dzību no kompetentajām iestādēm informācijas veidā par to, kā 1.punkta a) apakšpunktā minētās prasības parasti interpretē un piemēro. **Vajadzības gadījumā šādā konsultācijā iekļauj vienkāršu "soli pa solim" apmācību. Informāciju sniedz vienkāršā un saprotamā valodā.**

3. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. un 2.punktā minētā informācija un palīdzība ir nodrošināta skaidrā un nepārprotamā veidā, ka tā ir viegli pieejama, **arī** no attāluma un elektroniskā veidā, un ka tā tiek regulāri atjaunināta.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka vienotie kontaktpunkti un kompetentās iestādes cik ātri vien iespējams sniedz atbildi uz jebkuru lūgumu pēc informācijas vai palīdzības, kas minēta 1. un 2.punktā, un gadījumos, ja šis lūgums ir kļūdains vai nepamatots, attiecīgi un bez kavēšanās informē iesniedzēju.

5. Dalībvalstis īsteno 1. līdz 4.punktu, vēlākais, **līdz ... (*)**.

6. Dalībvalstis un Komisija **mudina** vienotos kontaktpunktus sagatavot **šajā pantā** paredzēto informāciju citās Kopienas valodās **tiktāl, cik tas ir savienojams ar to tiesību aktiem par valodu lietojumu**.

7. **Kompetento iestāžu pienākums palīdzēt pakalpojumu sniedzējiem un saņēmējiem neprasa, lai šīs iestādes sniegtu juridiskas konsultācijas individuālos gadījumos, bet tas attiecas tikai uz vispārēju infor-māciju par to, kā parasti interpretē vai piemēro prasības.**

8.pants

Elektroniski izpildāmas procedūras

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, vēlākais, **līdz ... (*)** visas procedūras un formalitātes, ko piemēro piekļuvei pie pakalpojumiem vai to izpildei, var viegli izpildīt **arī** no attāluma un elektroniskā veidā attiecīgajā kon-taktpunktā un ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm.

(*) Trīs gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

2. Šā panta 1.punktu nepiemēro telpu apskatei, kurās sniedz pakalpojumu, vai iekārtu pārbaudei, ko pakalpojuma sniedzējs izmanto, vai pakalpojuma sniedzēja kapacitātes fiziskai pārbaudei. **To nepiemēro arī jebkādām prasībām uzrādīt oriģinālo dokumentāciju saskaņā ar šīs direktīvas 5.pantu. Tāpat 1.punktu nepiemēro procedūrām, kurās, pamatojoties uz sevišķi svarīgiem iemesliem, kas ir sabiedrības interesēs, ir nepieciešama pieteikuma iesniedzēja fiziska klātbūtne.**

3. Komisija **nodrošina** informācijas sistēmu savstarpējo izmantojamību un procedūru elektronisku izpildi dalībvalstu starpā. **Piemēro 39.panta 2.punktā minēto procedūru.**

III nodaļa

Pakalpojumu sniedzēju nodibinājumu brīvība

1. iedaļa

Atļaujas

9.pants

Atļauju izsniegšanas sistēmas

1. Dalībvalstis **var** noteikt, ka piekļuve pakalpojumu sniegšanas darbībai vai tās izpildei ir atkarīga no atļauju izsniegšanas sistēmas lēmuma, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) atļauju izsniegšanas sistēma nav diskriminējoša attiecībā pret attiecīgo pakalpojuma sniedzēju;
- b) vajadzība pēc atļauju izsniegšanas sistēmas **ir pamatojama** ar sevišķi svarīgu iemeslu, kas ir sabiedrības interesēs;
- c) izvirzīto mērķi nevar sasniegt ar mazāk ierobežojošu pasākumu palīdzību, jo īpaši tādēļ, ka *a posteriori* pārbaude būtu pārāk vēla, lai būtu patiesi **efektīva**.

2. **Šī panta 1.punktu** nepiemēro atļaujas izsniegšanas sistēmām, ko paredz vai atļauj ar citiem Kopienas instrumentiem.

1.punktu nepiemēro tiem atļauju izsniegšanas sistēmu aspektiem, kas ir pakļauti saskaņošanai ar citiem Kopienas tiesību aktiem.

10.pants

Nosacījumi atļauju izsniegšanai

1. Atļauju sistēmas ir balstītas uz kritērijiem, kas liedz kompetentajām iestādēm īstenot savas novērtēšanas tiesības patvaļīgā un ļaunprātīgā veidā.

2. Šā panta 1.punktā minētajiem kritērijiem ir jābūt:

- a) nediskriminējošiem;
- b) **pamatojamiem** ar sevišķi svarīgu iemeslu, kas ir sabiedrības interesēs;
- c) samērīgiem ar sabiedrības interesēm;
- d) skaidriem un nepārprotamiem;
- e) objektīviem;
- f) iepriekš publiskotiem;
- g) **pārredzamiem un pieejamiem.**

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

3. Atļaujas piešķiršanas nosacījumos jaunam uzņēmumam izvairās no tādu prasību un pārbaužu dublēšanas, kas ir līdzvērtīgas vai būtībā salīdzināmas pēc to mērķiem, un kuras pakalpojuma sniedzējam piemēro jau citā dalībvalstī vai tajā pašā dalībvalstī. Vienotie kontaktpunkti un pakalpojuma sniedzējs palīdz kompetentajai iestādei, nodrošinot tai jebkādu nepieciešamu informāciju par šīm prasībām. **Izvērtējot, vai nosacījumi ir līdzvērtīgi vai būtībā salīdzināmi, līdz ar to mērķiem un nolūkiem ņem vērā arī to iedarbību un ieviešanas efektivitāti.**

4. Atļauja dod tiesības pakalpojuma sniedzējam iegūt pieeju pakalpojuma sniegšanas darbībai vai izpildīt šo darbību visā valsts teritorijā, tostarp izveidojot pārstāvniecības, filiāles, meitasuzņēmumus vai birojus, izņemot gadījumus, kad atļauja katram atsevišķam uzņēmumam vai **atļauja, kas attiecas uz ierobežotu valsts teritorijas daļu**, ir pamatota ar sevišķi svarīgu iemeslu, kas ir sabiedrības interesēs.

5. Atļauju izsniedz, tiklīdz tā ir piešķirta, pirms tam pienācīgi pārbaudot, vai ir izpildīti atļaujas piešķiršanas nosacījumi.

6. **Izņemot gadījumus, kad atļauja ir piešķirta, jebkuru citu** kompetentās iestādes atbildi, tostarp atļaujas **piešķiršanas atteikumu vai** atļaujas anulēšanu, pilnībā pamato, jo īpaši attiecībā uz šā panta noteikumiem, un atstāj iespēju to iesniegt tiesā.

7. **Šis pants neapšaubā kompetenču sadali vietējā vai reģionālā līmenī tajās dalībvalstu iestādēs, kas šādas atļaujas piešķir.**

11. pants

Atļaujas termiņš

1. Atļauju pakalpojuma sniedzējam izsniedz uz neierobežotu termiņu, izņemot gadījumus, kad:

- a) atļauju *pagarina* automātiski **vai tā ir atkarīga tikai no ilgstošas prasību izpildes;**
- b) pieejamo atļauju skaits ir ierobežots, **pamatojoties uz sevišķi svarīgu iemeslu, kas ir sabiedrības interesēs;**
- c) ierobežots atļaujas termiņš **ir pamatojams** ar sevišķi svarīgu iemeslu, kas ir sabiedrības interesēs.

2. Šā panta 1. punkts neattiecas uz maksimālo periodu, kura laikā pakalpojuma sniedzējam faktiski ir jāsāk sava darbība pēc atļaujas saņemšanas.

3. Dalībvalstis pieprasa pakalpojuma sniedzējam informēt attiecīgo vienoto kontaktpunktu, kas paredzēts 6. pantā, par **šādām izmaiņām:**

- par meitasuzņēmumu izveidi, kuru darbība sakrīt ar atļauju sistēmas darbības jomu;
- **viņa situācijas izmaiņām**, kuru rezultātā atļaujas nosacījumi vairs netiek **izpildīti.**

4. **Šis pants neierobežo dalībvalstu tiesības anulēt atļaujas, jo īpaši, ja vairs netiek pildīti atļaujas piešķiršanas nosacījumi.**

12. pants

Izvēle starp vairākiem kandidātiem

1. Ja konkrētai darbībai atļauju skaits ir ierobežots pieejamo dabisko resursu vai tehnisko iespēju nepietiekamības dēļ, dalībvalstis piemēro tādu atlases procedūru, kas potenciālajiem kandidātiem pilnībā garantē taisnīgumu un pārredzamību, tostarp jo īpaši procedūru uzsākšanas piemērotu publicitāti **un tās pabeigšanu.**

2. Šā panta 1. punktā minētajos gadījumos atļaujas ir jāizsniedz uz piemērotu ierobežotu laikposmu un tās nevar automātiski pagarināt, ne arī piešķirt citas priekšrocības pakalpojuma sniedzējam, kura atļaujas termiņš tikko ir beidzies, vai jebkurai citai personai, kurai ir īpašas saites ar šo pakalpojuma sniedzēju.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

3. Neskarot 9. un 10.pantu, dalībvalstis, piemērojot kandidātu atlases procedūru, var ņemt vērā apsvērumus par sabiedrības veselību, darbinieku vai pašnodarbināto personu veselību un drošību, vides aizsardzību, kultūras mantojuma saglabāšanu un jebkāda sabiedriskās kārtības mērķa tālāku attīstību, kas nav pretrunā ar Līgumu.

13.pants

Atļauju izsniegšanas procedūras

1. Atļaujas izsniegšanas procedūras un formalitātes ir skaidras, iepriekš publiskotas un tas garantē **iesaisītajām personām**, ka to pieteikumus izskatīs objektīvi un taisnīgi.
2. Atļaujas izsniegšanas procedūras un formalitātes nav preventīvas, un tās nav nepamatoti sarežģītas, kā arī tās neaizkavē pakalpojumu sniegšanu. Tās ir viegli pieejamas, un jebkuri izdevumi, kuras attiecīgajām pusēm, iespējams, ir jāuzņemas saistībā ar pieteikuma iesniegšanu, ir samērīgi ar attiecīgo atļaujas izsniegšanas procedūru izmaksām **un nepārsniedz atļaujas piešķiršanas izmaksas.**
3. Atļauju izsniegšanas procedūras un formalitātes ieinteresētajām personām garantē, ka viņu pieteikumus izskatīs, cik vien ātri iespējams, un jebkurā gadījumā pieņemamā termiņā, kas jau iepriekš ir noteikts un publiskots. **Šis termiņš sākas tikai no tā brīža, kad ir iesniegta visa dokumentācija.**
4. **Dalībvalstis nodrošina, lai pieteikumu iesniedzēji saņemtu atbildi laikposmā, kas noteikts** atbilstīgi 3.punktam.
5. **Pēc pieteikuma iesniedzēja lūguma atļaujas pieteikumu** apstiprina, cik vien ātri iespējams. Apstiprinājumā ir **jānorāda atbildes** sniegšanas termiņš, kā minēts **3.punktā.**
6. Ja ir iesniegts nepilnīgs **pieteikums, jautājumā** ieinteresētās personas, cik vien ātri iespējams, ir jāinformē par vajadzību iesniegt jebkādu papildu dokumentāciju, **kā arī par jebkurām iespējamajām sekām, kas varētu iespaidot 3.punktā minēto atbildes sniegšanas termiņu.**
7. **Ja pieteikums ir noraidīts tādēļ, ka tas nav atbilstis prasītajām procedūrām un formalitātēm, iesaisītās personas jāinformē par noraidījumu, cik vien ātri iespējams.**

2. iedaļa

Neatļautas prasības vai prasības, kas jāizvērtē

14.pants

Neatļautas prasības

Dalībvalstis nedrīkst noteikt, ka piekļuve pakalpojumu sniegšanas darbībai vai tās izpildei attiecīgās dalībvalsts teritorijā ir atkarīga no šādu prasību:

- 1) diskriminējošas prasības, kas ir tieši vai netieši balstītas uz valstspiederību, vai uzņēmumu gadījumā — uz juridiskās adreses atrašanās vietu, jo īpaši:
 - a) prasības, kas attiecas uz pakalpojuma sniedzēja, viņa darbinieku, personu, kurām pieder pamatkapitāla daļas, vai pakalpojuma sniedzēja vadības vai pārraudzības struktūru locekļu valstspiederību;
 - b) prasība, lai pakalpojuma sniedzējs, viņa darbinieki, personas, kurām pieder pamatkapitāla daļas, vai pakalpojuma sniedzēja vadības vai pārraudzības struktūru locekļi būtu reģistrēti attiecīgajā teritorijā;
- 2) aizliegums turēt īpašumā uzņēmumu vairākās dalībvalstīs vai būt ierakstītam reģistros vai profesionālu organizāciju vai apvienību sarakstos vairākās dalībvalstīs;
- 3) ierobežojums pakalpojuma sniedzēja brīvībai izvēlēties starp galveno vai papildus uzņēmumu, jo īpaši pakalpojuma sniedzēja pienākums izveidot savu galveno uzņēmumu dalībvalstu teritorijā, vai brīvības ierobežojumi izvēlēties starp uzņēmuma dibināšanas veidu — pārstāvniecību, filiāli vai meitasuzņēmumu;

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

- 4) savstarpīguma noteikumi ar dalībvalsti, kurā pakalpojuma sniedzējam jau ir uzņēmums, izņemot gadījumus, kad savstarpīguma noteikumi ir paredzēti Kopienas instrumentos enerģijas jomā;
- 5) katrā gadījumā individuāli piemērota saimnieciska pārbaude, kas par priekšnoteikumu atļaujas izsniegšanai izvirza pierādījumu par saimnieciskas vajadzības vai tirgus pieprasījuma esamību, vai darbības potenciālā vai pašreizējā saimnieciskā efekta novērtējumu, vai darbības piemērotības novērtējumu saistībā ar ekonomikas plānošanas mērķiem, ko noteikusi kompetentā iestāde; **šis aizliegums neattiecas uz plānošanas prasībām, kuras nav saistītas ar ekonomiskiem mērķiem, bet kalpo sevišķi svarīgiem iemesliem, kas ir sabiedrības interesēs;**
- 6) tieša vai netieša konkurējošo uzņēmumu, tostarp padomdevējās iestādēs, iesaistīšana atļauju piešķiršanā vai kompetento iestāžu citu lēmumu pieņemšanā, izņemot profesionālas organizācijas un apvienības vai citas organizācijas, kas rīkojas kā kompetentas iestādes; **šis aizliegums neattiecas uz konsultēšanos ar organizācijām, piemēram, tirdzniecības palātām vai sociālajiem partneriem par citiem jautājumiem, kas nav saistīti ar individuālu atļauju pieteikumiem;**
- 7) pienākums nodrošināt finanšu garantiju vai piedalīties tajā, vai iegādāties apdrošināšanas polisi no pakalpojuma sniedzēja vai struktūras, kas ir reģistrēts dalībvalstu teritorijā. **Tas neietekmē iespēju dalībvalstīm pieprasīt finanšu garantijas kā tādas, kā arī netraucē atbilstību principiem nekavēt, neierobežot un neizkropļot konkurenci iekšējā tirgū un neveikt diskriminējošas darbības, pamatojoties uz valstspiederību, neskarot 29. panta 4. punktu, neattur dalībvalsti pieprasīt iegādāties apdrošināšanas polisi no uzņēmumiem, kuriem tā ir piešķīrusi īpašas vai ekskluzīvas tiesības, tā arī neietekmē prasības, kas saistītas ar dalību kolektīvās kompensācijas fondā, piemēram, profesionālu struktūru vai organizāciju locekļiem;**
- 8) pienākums būt **iepriekš reģistrētam** dalībvalstu reģistros vai **agrāk** izpildījušam šo darbību dalībvalsts teritorijā.

15. pants

Prasības, kas jāizvērtē

1. Dalībvalstis pārbauda, vai saskaņā ar to tiesību sistēmu jebkāda no 2. punktā minētajām prasībām tiek piemērota, un nodrošina, ka visas šīs prasības atbilst 3. punktā paredzētajiem nosacījumiem. Dalībvalstis pieņem savus tiesību aktus, normatīvos un administratīvos aktus tā, lai tie atbilstu šiem nosacījumiem.
2. Dalībvalstis pārbauda, vai to tiesību sistēma kā nosacījumu, lai dotu pieeju pakalpojuma sniegšanas darbībai vai tās izpildei, izvirza atbilstību jebkurai no šādām nediskriminējošām prasībām:
 - a) kvantitatīvi vai teritoriāli ierobežojumi, jo īpaši tādu ierobežojumu veidā, kas noteikti saistībā ar iedzīvotāju skaitu, vai saistībā ar minimālo ģeogrāfisko attālumu starp pakalpojuma sniedzējiem;
 - b) pakalpojuma sniedzēja pienākums izvēlēties konkrētu juridisku **formu**;
 - c) prasības, kas saistītas ar uzņēmuma akciju **daļām**;
 - d) prasības, **kas nav saistītas ar jautājumiem, uz ko attiecas Direktīvas 2005/36/EK II sadaļa par profesionālās kvalifikācijas atzīšanu** vai kas nav paredzētas citos Kopienas instrumentos, un kas rezervē pieeju attiecīgajai pakalpojuma darbībai konkrētiem pakalpojuma sniedzējiem sakarā ar darbības īpašo veidu;
 - e) aizliegums turēt īpašumā vairāk kā vienu uzņēmumu vienas dalībvalsts teritorijā;
 - f) prasības par minimālo darbinieku skaitu;
 - g) fiksēti minimālie un/vai maksimālie tarifi, kas pakalpojuma sniedzējam ir **jāievēro**;
 - h) **pakalpojuma** sniedzēja pienākums sniegt citus konkrētus pakalpojumus, apvienojot tos ar viņa sniegtajiem.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

3. Dalībvalstis pārbauda, vai 2. punktā minētās prasības atbilst šādiem nosacījumiem:
- a) nediskriminācija: prasības nedrīkst būt *ne tieši, ne netieši* diskriminējošas attiecībā uz valstspiederību vai *juridisko personu* gadījumā — attiecībā uz izcelsmes dalībvalsti;
 - b) nepieciešamība: prasībām ir **jāpamato** ar sabiedrisko kārtību vai sabiedrības drošību, vai ar veselības vai vides aizsardzību; un
 - c) proporcionalitāte: prasībām jāpalīdz sasniegt attiecīgo mērķi, un tās nedrīkst būt augstākas par to, kas nepieciešams šī mērķa sasniegšanai.
4. 38. pantā paredzētajā savstarpējā novērtējuma ziņojumā dalībvalstis norāda:
- a) prasības, kuras tās plāno saglabāt, un iemeslus, kāpēc tās uzskata, ka šīs prasības atbilst 3. punktā izklāstītajiem nosacījumiem;
 - b) prasības, kuras ir atceltas vai padarītas mazāk ierobežojošas/stingras.
5. **Šī panta 1.–4. punkts neattiecas uz tiesību aktiem, kas attiecas uz vispārējas ekonomiskas nozīmes pakalpojumiem un sociālās apdrošināšanas sistēmām, arī obligātās veselības apdrošināšanas sistēmām.**

IV nodaļa

Pakalpojumu brīva aprite

1. iedaļa

Administratīvā sadarbība

16. pants

Uzraudzības efektivitāte

1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības un kontroles pilnvaras, ko paredz valsts tiesību akti attiecībā uz pakalpojuma **sniedzēju, īsteno** arī tad, ja pakalpojumu sniedz citā dalībvalstī.
2. **Šā panta 1. punkts neuzliek par pienākumu sākotnējās reģistrācijas dalībvalstij veikt faktiskās pārbaudes vai kontroli dalībvalstī, kur šis pakalpojums tiek sniegts.**
3. **Tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kur šis pakalpojums tiek sniegts, var veikt pārbaudes, apskates un izmeklēšanu uz vietas, ja šīs pārbaudes, apskates un izmeklēšana ir objektīvi pamatotas un nav diskriminējošas.**

17. pants

Savstarpēja palīdzība

1. **Dalībvalstis** sniedz viena otrai savstarpēju palīdzību un veic visus iespējamus pasākumus, lai sadarbotos efektīvi un nodrošinātu pakalpojuma sniedzēju un to sniegto pakalpojumu uzraudzību.
2. **Mērķa dalībvalsts ir atbildīga par pakalpojuma sniedzēja darbības uzraudzību tās teritorijā. Mērķa dalībvalsts veic šādu uzraudzību saskaņā ar 3. punktu.**
3. **Mērķa dalībvalsts:**
- **veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka pakalpojuma sniedzēji ievēro valsts tiesību aktus attiecībā uz pakalpojumu darbības izpildi tās teritorijā un tur, kur piemērojams 21. panta 1. punkta trešais apakšpunkts;**
 - **veic pārbaudes, apskates un izmeklēšanu, kas nepieciešama, lai uzraudzītu sniegto pakalpojumu;**
 - **veic pārbaudes, apskates un izmeklēšanu, ko lūgusi sākotnējās reģistrācijas dalībvalsts.**

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

4. *Dalībvalstis piegādā citu dalībvalstu vai Komisijas lūgto informāciju elektroniskā veidā un iespējami īsā laikā.*
5. *Uzzinot par jebkādu pakalpojuma sniedzēja nelikumīgu rīcību vai īpašām darbībām, kas var radīt nopietnu kaitējumu kādā dalībvalstī, dalībvalstis informē sākotnējās reģistrācijas dalībvalsti iespējami īsākā laikā.*
6. *Ja pakalpojuma sniegšanas dalībvalsts pēc pārbaūžu, inspekciju un izmeklēšanu īstenošanas saskaņā ar 3.punktu uzskata, ka pakalpojuma sniedzējs nav izpildījis savas saistības, dalībvalsts saskaņā ar tās tiesību aktiem un atbilstoši Kopienas tiesībām var likt pakalpojuma sniedzējam deponēt drošības naudu vai piemērot pagaidu pasākumus attiecībā uz pakalpojumu sniedzēju. Šo nodrošinājumu var izmantot lēmumu un spriedumu izpildei, administratīvās lietās, civillietās un krimināllietās.*

18.pants

Savstarpēja palīdzība pakalpojuma sniedzēja īslaicīgas pārvākšanās gadījumā

1. *Sākotnējās reģistrācijas dalībvalsts ir atbildīga par pakalpojuma sniedzēja uzraudzīšanu tās teritorijā, jo īpaši veicot uzraudzības pasākumus pakalpojuma sniedzēja reģistrācijas vietā saskaņā ar 2.punktu.*
2. *Sākotnējās reģistrācijas dalībvalsts:*
 - *veic pārbaudes, apskates un izmeklēšanu pēc citas dalībvalsts pieprasījuma un informē to par rezultātiem un veiktajiem pasākumiem, ja tādi ir veikti;*
 - *piegādā informāciju par tās teritorijā dibinātajiem pakalpojumu sniedzējiem, ja šādu informāciju pieprasa cita dalībvalsts, tostarp jo īpaši apstiprinājumu, ka pakalpojumu sniedzējs ir dibināts tās teritorijā un veic darbību likumīgā veidā.*
3. *Sākotnējās reģistrācijas dalībvalsts nevar atteikties veikt uzraudzības vai īstenošanas pasākumus savā teritorijā, pamatojoties uz to, ka pakalpojumi ir sniegti vai kaitējums radīts citā dalībvalstī.*

19.pants

Brīdinājuma mehānisms

1. *Dalībvalsts, kurai ir kļuvis zināms par nopietnām īpašām darbībām vai apstākļiem, kas varētu radīt nopietnu kaitējumu cilvēku veselībai vai drošībai tās teritorijā vai citās dalībvalstīs, informē izcelsmes dalībvalsti, citas iesaistītās dalībvalstis un Komisiju iespējami īsākā laikā.*
2. *Komisija veicina Eiropas dalībvalstu iestāžu tīkla darbību un piedalās tajā, lai īstenotu 1.punktu.*
3. *Komisija saskaņā ar 39.panta 2.punktā izklāstīto procedūru sagatavo un regulāri atjaunina pamatnostādnes attiecībā uz 2.punktā minētā tīkla pārvaldību.*

20.pants

Īstenošanas pasākumi

Saskaņā ar 39.panta 2.punktā minēto procedūru Komisija pieņem **17.panta īstenošanai nepieciešamos** pasākumus un praktisko kārtību informācijas apmaiņai elektroniskā veidā starp **dalībvalstīm**, un jo īpaši informācijas sistēmu savstarpējas izmantojamības noteikumus.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

2. iedaļa

Brīvība sniegt pakalpojumus un ar to saistītas atkāpes

21. pants

Pakalpojumu sniegšanas brīvība

1. Dalībvalstis **ievēro pakalpojuma sniedzēju tiesības sniegt pakalpojumus dalībvalstī, kas nav viņu izcelsmes valsts.**

Dalībvalsts, kurā sniedz pakalpojumus, tās teritorijā nodrošina brīvu pieeju pakalpojumiem un brīvību pakalpojumu sniedzējiem veikt darbību.

Dalībvalstis neparedz pieejai pakalpojumiem vai pakalpojumu sniegšanai attiecīgās dalībvalsts teritorijā nekādas prasības, kuras neievēro šādus principus:

- a) **nediskriminācija:** prasības nedrīkst būt ne tieši, ne netieši diskriminējošas attiecībā uz valstspiederību vai juridisko personu gadījumā — attiecībā uz to izcelsmes dalībvalsti;
- b) **nepieciešamība:** prasības jāpamato ar sabiedrisko kārtību vai sabiedrības drošību, vai ar veselības vai vides aizsardzību; un
- c) **proporcionalitāte:** prasībām jāpalīdz sasniegt attiecīgo mērķi, un tās nedrīkst būt augstākas par to, kas nepieciešams šī mērķa sasniegšanai.

2. **Dalībvalstis nedrīkst ierobežot brīvību piedāvāt tāda sniedzēja pakalpojumus, kas reģistrēti citā dalībvalstī, jo īpaši, piemērojot jebkuru no šādām prasībām:**

- a) pakalpojumu sniedzēja pienākums izveidot uzņēmumu to teritorijā;
- b) pakalpojuma sniedzēja **pienākums saņemt atļauju** no savām kompetentajām iestādēm, tostarp būt iekļautam reģistrā vai reģistrēties profesionālā organizācijā vai asociācijā tās teritorijā, **izņemot gadījumos, ja to paredz šī direktīva vai citas Kopienas tiesību normas;**
- c) **aizliegums** pakalpojumu sniedzējam izveidot īpašu infrastruktūru tā teritorijā, tostarp biroju vai kabinetu, kas pakalpojumu sniedzējam ir vajadzīgs, lai nodrošinātu attiecīgos **pakalpojumus;**
- d) **piemērot** konkrētas līgumsaistības starp pakalpojumu sniedzēju un saņēmēju, kas kavē vai ierobežo pašnodarbināto sniegt pakalpojumus;
- e) pakalpojuma sniedzēja pienākums turēt īpašumā identitātes dokumentu, ko ir izsniegušas to kompetentās iestādes, kas specifiski attiecas uz attiecīgās pakalpojuma darbības veikšanu;
- f) prasības, kuras ietekmē iekārtu **un materiālu** izmantojumu, kas ir sniegto pakalpojumu neatņemama sastāvdaļa, **ja vien tās nav vajadzīgas veselības aizsardzībai un drošībai darbā;**
- g) ierobežojumi brīvībai nodrošināt pakalpojumus, kas minēti **24. pantā.**

3. **Šī panta noteikumi neliedz dalībvalstij, uz kuru pārceļas pakalpojumu sniedzējs, noteikt prasības attiecībā uz pakalpojumu sniegšanu, ja tās ir pamatotas ar sabiedrisko kārtību, sabiedrības drošību, sociālo drošību vai ar veselības un vides aizsardzību. Tie arī neliedz dalībvalstīm saskaņā ar Kopienas tiesībām piemērot savas normas par nodarbinātības nosacījumiem, tostarp tādas, kas ir noteiktas koplīgumos.**

4. **Ne vēlāk kā līdz ...^(*) Komisija pēc apspriešanās ar dalībvalstīm un sociālajiem partneriem ES līmenī iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei tādu ziņojumu par šā panta piemērošanu, kurā apsver vajadzību ierosināt saskaņošanas pasākumus attiecībā uz pakalpojumu sniegšanu, ko regulē šī direktīva.**

^(*) Piecus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

22. pants

Vispārējās **atkāpes**

Šīs direktīvas 21. pantu nepiemēro:

- 1) **vispārējās ekonomiskās nozīmes pakalpojumiem, kas tiek sniegti citā dalībvalstī, tostarp:**
 - a) pasta pakalpojumiem, **kas minēti** Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvā 97/67/EK par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai ⁽¹⁾;
 - b) elektroenerģijas **pārvades, sadales un piegādes** pakalpojumiem Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīvas 2003/54/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu ⁽²⁾ 2. panta nozīmē;
 - c) gāzes **pārvades, sadales, piegādes un glabāšanas** pakalpojumiem Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīvas 2003/55/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu ⁽³⁾ 2. panta nozīmē;
 - d) ūdens izplatīšanas, **piegādes un attīrīšanas** pakalpojumiem;
 - e) **atkritumu apsaimniekošanai;**
- 2) jautājumiem, uz ko attiecas Direktīva 96/71/EK;
- 3) jautājumiem, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu **apriti** ⁽⁴⁾;
- 4) **parādu piedzīšanai tiesas ceļā;**
- 5) **saistībā ar profesionālo kvalifikāciju, jautājumiem, uz ko attiecas** Direktīvas 2005/36/EK par profesionālās kvalifikācijas atzīšanu, **tostarp prasībām dalībvalstīs, kurās pakalpojums tiek sniegts, kuras uztic noteiktai profesijai veikt kādu darbību;**
- 6) Regulas (EEK) Nr. 1408/71 noteikumiem, kas nosaka piemērojamos tiesību aktus;
- 7) **attiecībā uz administratīvajām formalitātēm, kas saistītas ar personu brīvu pārvietošanos un uzturēšanos**, Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK noteikumi par pilsoņu un to ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā ⁽⁵⁾, ar ko paredz administratīvās formalitātes, kas labuma guvējiem ir jāizpilda **mērķa dalībvalsts** kompetentajā iestādē;
- 8) **attiecībā uz atkritumu pārvadāšanu**, atļauju sistēmai, kas paredzēta Padomes **1993. gada 1. februārī pieņemtās** Regulas (EEK) Nr. 259/93 **par uzraudzību un kontroli attiecībā uz atkritumu pārvadājumiem Eiropas Kopienā, ieviešanu tajā un izvešanu no tās** ⁽⁶⁾ 3. un 4. pantā;
- 9) autortiesībām, blakustiesībām, tiesībām, kas minētas Padomes 1986. gada 16. decembra Direktīvā 87/54/EEK par pusvadītāju izstrādājumu topogrāfiju tiesisko aizsardzību ⁽⁷⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 11. marta Direktīvā 96/9/EK par datubāzu tiesisko aizsardzību ⁽⁸⁾, kā arī rūpnieciskā īpašuma **tiesībām;**
- 10) **obligātajai** revīzijai;
- 11) pakalpojumiem, kas tajā dalībvalstī, uz kuru pakalpojuma **sniedzējs pārceļas**, lai sniegtu savu pakalpojumu, ir **aizliegti, ja šis** aizliegums ir pamatots ar apsvērumiem, kas saistīti ar sabiedriskās kārtības, valsts drošības vai veselības aizsardzību;

⁽¹⁾ OV L 15, 21.1.1998., 14. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 176, 15.7.2003., 37. lpp.

⁽³⁾ OV L 176, 15.7.2003., 57. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp. Direktīva, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

⁽⁵⁾ OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 30, 6.2.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2557/2001 (OV L 349, 31.12.2001., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ OV L 24, 27.1.1987., 36. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 77, 27.3.1996., 20. lpp.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

- 12) īpašām prasībām dalībvalstī, uz kuru pakalpojuma sniedzējs pārceļas, kas ir tieši saistītas ar īpašām tās vietas iezīmēm, kurā pakalpojums ir sniegts, **ar īpašu risku, ko rada pakalpojums vietā, kurā tas tiek sniegts, vai ar veselību un drošību darba vietā**, un atbilstība kurām ir obligāta tādu apsvērumu dēļ, kas ir saistīti ar sabiedrisko kārtību vai valsts drošību, vai sabiedrības veselības vai vides **aizsardzību**;
- 13) **tādu** transportlīdzekļu reģistrācijai, kas irēti citā dalībvalstī;
- 14) **visiem starptautisko privāttiesību noteikumiem, īpaši tiem, kuri attiecas uz līgumsaistībām un ārpuslīguma saistībām, tostarp līgumu veidu.**

23. pants

Atsevišķas atkāpes

1. Atkāpjoties no 21. panta, un tikai ārkārtas apstākļos dalībvalsts attiecībā uz citā valstī reģistrētu pakalpojuma sniedzēju var veikt pasākumus, kas saistīti ar:
- a) pakalpojumu drošību, tostarp sabiedrības veselības aspektiem;
 - b) strādāšanu profesijā, kas saistīta ar veselības aizsardzību;
 - c) sabiedriskās kārtības aizsardzību, jo īpaši attiecībā uz nepilngadīgo aizsardzību.
2. Šā panta 1. punktā paredzētos pasākumus var veikt tikai tad, ja ir **izpildīti šādi** nosacījumi:
- a) valsts noteikumiem, saskaņā ar kuriem pasākums ir veikts, nav piemērota Kopienas saskaņošana 1. punktā minētajās jomās;
 - b) pasākumi nodrošina augstāku pakalpojuma saņēmēja aizsardzības līmeni nekā izcelsmes dalībvalsts veikts pasākums atbilstīgi šīs dalībvalsts noteikumiem;
 - c) izcelsmes dalībvalsts nav veikusi nekādus pasākumus vai ir veikusi nepietiekamus pasākumus salīdzinājumā ar tiem, kas minēti **18. panta 2. punktā**;
 - d) pasākumi ir samērīgi.
3. Šā panta 1. un 2. punkts neskar noteikumus, kas paredzēti Kopienas instrumentos, kas garantē brīvību sniegt pakalpojumus vai kas pieļauj atkāpes no tās.

3. iedaļa

Pakalpojumu saņēmēju tiesības

24. pants

Aizliegtie ierobežojumi

Dalībvalstis nedrīkst uzlikt saņēmējam prasības, kas ierobežo citā dalībvalstī reģistrēta pakalpojuma sniedzēja sniegta pakalpojuma izmantošanu, jo īpaši šādas prasības:

- a) pienākumu iegūt atļauju no to kompetentajām iestādēm vai iesniegt tām deklarāciju;
- b) ierobežojumus attiecībā uz nodokļu ieturēšanu vai finansiāla atbalsta piešķiršanu tādēļ, ka pakalpojuma sniedzējs ir reģistrēts citā dalībvalstī vai tās vietas dēļ, kurā tiek sniegts attiecīgais pakalpojums;
- c) prasības, kas pakļauj saņēmēju diskriminējošiem vai nesamērīgiem nodokļiem, ko uzliek aprīkojumam, kas vajadzīgs, lai saņemtu pakalpojumu no attāluma no citas dalībvalsts.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

25. pants

Diskriminācijas aizlieguma princips

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka saņēmēju nepakļauj diskriminējošām prasībām, kas balstītas **vienīgi** uz viņa valstisko piederību vai dzīvesvietu.
2. Dalībvalstis nodrošina to, lai vispārēji nosacījumi piekļuvei pakalpojumiem, kurus pakalpojuma sniedzējs ir darījis pieejamus plašai sabiedrībai, neietver diskriminējošus noteikumus, kas saistīti **vienīgi** ar saņēmēja valstisko piederību vai dzīvesvietu, bet neizslēdzot iespēju paredzēt atšķirības piekļuves nosacījumos tādos gadījumos, kad šīs atšķirības tieši attaisno objektīvi kritēriji.

26. pants

Palīdzība saņēmējiem

1. Dalībvalstis nodrošina, lai saņēmēji **vienotajos kontaktpunktos var iegūt**:
 - a) informāciju par prasībām, kas piemērojamas citās dalībvalstīs saistībā ar piekļuvi pakalpojumiem un to sniegšanas darbībām, jo īpaši tādai informācijai, kas saistīta ar patērētāju aizsardzību;
 - b) **vispārēju** informāciju par lēmuma apstrīdēšanas līdzekļiem, kas pieejami strīda gadījumā starp pakalpojuma sniedzēju un saņēmēju;
 - c) to apvienību un **organizāciju kontaktinformāciju**, no kurām pakalpojuma sniedzēji vai saņēmēji var iegūt praktisku palīdzību.

Attiecīgā gadījumā kompetento iestāžu sniegtajā konsultācijā iekļauj vienkāršu “solī pa solim” apmācību.

Informāciju un palīdzību sniedz skaidri un nepārprotami, un tā ir viegli pieejama no attāluma, arī ar elektroniskajiem sakaru līdzekļiem, un tā tiek atjaunināta.

2. Dalībvalstis var piešķirt atbildību par 1. punktā minēto **uzdevumu jebkurai** citai struktūrai, kā, piemēram, Euroguichets, Eiropas ārpustiesas sadarbības tīkla (EEJ-net) kontaktpunktiem, patērētāju apvienībām vai Euro Info centriem.

Līdz ... (*) dalībvalstis paziņo Komisijai izraudzīto struktūru nosaukumus un to kontaktinformāciju. Komisija to nosūta visām dalībvalstīm.

3. Lai spētu nosūtīt 1. punktā minēto informāciju, attiecīgā struktūra, pie kā vēršas saņēmējs, sazinās ar iesaistītās dalībvalsts attiecīgo struktūru. Pēdējā nosūta prasīto informāciju, cik ātri vien iespējams. Dalībvalstis nodrošina, ka šīs struktūras sniedz viena otrai abpusēju palīdzību un veic visus iespējamus pasākumus efektīvai sadarbībai.

4. Komisija saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem pasākumus 1., 2. un 3. punkta īstenošanai, precizējot tehniskos mehānismus informācijas apmaiņai starp dažādo dalībvalstu struktūrām un jo īpaši informācijas sistēmu savstarpējo izmantojamību.

27. pants

Palīdzība pakalpojumu sniedzējiem

1. Dalībvalstis nodrošina, lai, vēlākais, līdz ... (*) pakalpojumu sniedzējam ir iespējams pabeigt visas vajadzīgās procedūras un formalitātes saskaņā ar šo direktīvu, lai ar vienoto kontaktpunktu palīdzību veiktu savas pakalpojumu darbības citā dalībvalstī.

2. Šī panta 6. – 8. pantu piemēro atbilstoši.

(*) Trīs gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

V nodaļa

Pakalpojumu kvalitāte

28. pants

Informācija par pakalpojumu sniedzējiem un to pakalpojumiem

1. **Komisija un dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojuma sniedzēji nodrošina saņēmējam, Eiropas vienotam kontaktpunktam un uzņēmējas dalībvalsts vienotam kontaktpunktam piekļuvi šādai informācijai:**

- a) pakalpojuma sniedzēja nosaukums, **viņa juridiskais statuss, ja viņš ir juridiska persona, kā arī** ģeogrāfiskā adrese, kurā tas ir reģistrēts, un dati, ar kuru palīdzību ar to var ātri sazināties un tieši nodot informāciju, vajadzības gadījumā, elektroniskā veidā;
- b) ja pakalpojuma sniedzējs ir reģistrēts tirdzniecības vai līdzīgā reģistrā, reģistra nosaukums un pakalpojuma sniedzēja reģistrācijas numurs, vai līdzvērtīgi identifikācijas līdzekļi šajā reģistrā;
- c) ja darbībai piemēro atļauju izsniegšanas sistēmu, attiecīgās kompetentās iestādes vai vienotā kontaktpunkta dati;
- d) ja pakalpojumu sniedzējs veic darbību, kurai piemērojams PVN, identifikācijas numurs, kas minēts *Pado-mes Sestās 1977.gada 17.maija Direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze* ⁽¹⁾ 22.panta 1.punktā;
- e) attiecībā uz reglamentētām profesijām jebkāda profesionāla struktūra vai līdzīga institūcija, kurā sniedzējs ir reģistrēts, profesionālais nosaukums un dalībvalsts, kurā šis nosaukums piešķirts;
- f) vispārējie nosacījumi un klauzulas, ja tādas ir, ko pakalpojuma sniedzējs izmanto;
- g) līguma klauzulas, kas attiecas uz līgumam piemērojamajiem tiesību aktiem un/vai kompetentajām tie-sām;
- h) ja profesionālās atbildības apdrošināšana vai līdzvērtīga garantija ir obligāta, 29.panta 1.punktā minētā informācija, jo īpaši konkrēta informācija par apdrošinātāju vai garantētāju, informāciju par profesionālo un teritoriālo segumu, un pierādījums par savlaicīgu maksājumu veikšanu garantētājam.**

2. Dalībvalstis nodrošina, ka informāciju, kas minēta 1.punktā, saskaņā ar pakalpojumu sniedzēja izvēli:

- a) sniedz pakalpojuma sniedzējs pats pēc savas iniciatīvas;
- b) saņēmējs var viegli iegūt vietā, kur tiek sniegts pakalpojums vai slēgts līgums;
- c) saņēmējs var viegli iegūt elektroniskā veidā, izmantojot pakalpojuma sniedzēja norādītu adresi;
- d) var atrast visos informācijas dokumentos, ko pakalpojuma sniedzējs piegādā saņēmējam, detalizēti izklāstot sniegtos pakalpojumus.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc saņēmēja lūguma pakalpojuma sniedzējs nodrošina šādu papildu infor-māciju:

- a) pakalpojuma galvenās iezīmes;
- b) pakalpojuma cena un, ja nav iespējams nosaukt precīzu cenu, tās aprēķināšanas metode, lai saņēmējs var to pārbaudīt, vai pietiekami detalizēta tāme;
- c) pakalpojuma sniedzēja juridiskais statuss un forma;
- d) attiecībā uz reglamentētajām profesijām, atsauce uz profesionālajiem noteikumiem, kas piemērojami izcelsmes dalībvalstī, un kā tiem piekļūt.

⁽¹⁾ OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/18/EK (OV L 51, 22.2.2006., 12. lpp.).

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

4. Dalībvalstis nodrošina, ka informāciju, kura pakalpojuma sniedzējam jānodrošina saskaņā ar šo nodaļu, dara pieejamu vai paziņo skaidrā un nepārprotamā veidā, un savlaicīgi pirms līguma slēgšanas vai, ja nav rakstiska līguma, pirms pakalpojuma sniegšanas.
5. Prasības par informāciju, kas noteiktas šajā nodaļā, ir noteiktas papildus tām prasībām, ko jau paredz Kopienas tiesību akti, un tās neliedz dalībvalstīm paredzēt papildu prasības attiecībā uz informāciju, kas piemērojamas pakalpojumu sniedzējiem tās teritorijā.
6. Komisija saskaņā ar 39.panta 2.punktā paredzēto procedūru var noteikt šā panta 1. un 3.punktā minētās informācijas saturu atbilstīgi konkrētu darbību specifiskajam raksturam un precizēt 2.punkta īstenošanas praktiskos līdzekļus.

29.pants

Profesionālā apdrošināšana un garantijas

1. Dalībvalstis **var prasīt, lai** pakalpojumu sniedzēji, kuru pakalpojumi pakļauj saņēmēja **vai trešās personas** veselību un drošību vai saņēmēja finansiālo **drošību, vai apkārtējo vidi tiešam un konkrētam riskam, būtu spiesti iegādāties** riska raksturam un apjomam **atbilstošu profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas polisi**, vai **sniegt** citu garantiju, kas ir līdzvērtīga vai pamatā pielīdzināma attiecībā uz tās mērķi. **Profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšana vai garantija ietver arī riskus, ko rada šādi pakalpojumi, ja tos sniedz citās dalībvalstīs.**

2. Dalībvalstis **var pieprasīt, lai gadījumos, kad pakalpojuma sniedzējs pirmo reizi dodas sniegt pakalpojumus uz citu dalībvalsti, vispirms iesniedz rakstisku deklarāciju uzņēmējas dalībvalsts atbildīgajām iestādēm, deklarācijā iekļaujot arī datus par ikvienu apdrošināšanas segumu vai citiem personīgiem vai kolektīviem drošības pasākumiem attiecībā uz profesionālo atbildību. Ja pakalpojuma sniedzējs attiecīgā gada laikā ir nodomājis šajā dalībvalstī sniegt pagaidu vai gadījuma pakalpojumus, tad viņam katru gadu ir jāiesniedz jauna deklarācija. Pakalpojuma sniedzējs var iesniegt šo deklarāciju jebkādā veidā.**

3. Dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojuma **sniedzēji sniedz** tām informāciju par 1.punktā minēto apdrošināšanu vai garantijām, un jo īpaši ar apdrošinātāja vai garantētāja kontaktinformāciju un informāciju par teritoriālo segumu.

4. Ja pakalpojuma sniedzējs reģistrējas kādas dalībvalsts teritorijā **vai sniedz pakalpojumus**, tā nevar prasīt profesionālo apdrošināšanu vai finansiālu garantiju no pakalpojuma sniedzēja, ja viņam jau ir garantija, kas ir līdzvērtīga vai pamatā pielīdzināma attiecībā uz tās mērķi citā dalībvalstī, kurā pakalpojuma sniedzējs jau ir reģistrēts.

Ja dalībvalsts pieprasa apdrošināt finansiālos riskus, kas rodas no profesionālās atbildības, šī dalībvalsts atzīst par pietiekamu pierādījumu citā dalībvalstī reģistrēta pakalpojuma sniedzēja uzrādītu atbilstīgu apliecinājumu, ko izdevušas tās dalībvalsts banka un apdrošināšanas uzņēmums, kurā šis pakalpojumu sniedzējs ir reģistrēts.

Ja līdzvērtība ir tikai daļēja, dalībvalstis var prasīt papildu garantiju, lai segtu tos aspektus, kas nav jau paredzēti.

5. 1.–4.punkts neskar profesionālo apdrošināšanu vai garantijas noteikumus, kas paredzēti citos Kopienas instrumentos.

6. Šā panta 1.punkta īstenošanai Komisija saskaņā ar 39.panta 2.punktā minēto procedūru var izveidot to pakalpojumu sarakstu, kuriem ir 1.punktā minētās iezīmes, un izstrādāt kopējus kritērijus, lai šajā punktā minēto apdrošināšanu un garantiju nolūkā noteiktu, kas ir atbilstīgs riska raksturam un apjomam.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

30. pants

Pēcpirkuma garantijas

Dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojuma sniedzējs pēc saņēmēja lūguma sniedz viņam informāciju par pastāvošu vai neesošu pēcpirkuma garantiju, par tās saturu un būtiskiem kritērijiem tās pielietošanai, jo īpaši, tās derīguma termiņu un teritoriālo **segumu**.

31. pants

Reglamentēto profesiju veikta komerciāla saziņa

1. Dalībvalstis atceļ visus aizliegumus par komerciālo saziņu, ko veic reglamentētās profesijas.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka reglamentēto profesiju veikta komerciāla saziņa atbilst profesionālajiem noteikumiem, ir saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, jo īpaši tiem, kas attiecas uz profesijas neatkarību, cieņu un godprātību, kā arī dienesta noslēpumu, tādā veidā, kas atbilstīgs katras profesijas specifiskajam raksturam.

32. pants

Daudznozaru darbības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojuma sniedzējiem nepiemēro prasības, kas tiem uzliek par pienākumu veikt tikai vienu specifisku darbību vai kas ierobežo šo darbību apvienošanu vai to veikšanu partnerībā ar citām darbībām.

Tomēr šādas prasības var noteikt šādiem turpmāk uzskaitītajiem pakalpojuma sniedzējiem:

- a) reglamentētās profesijas, ciktāl tas ir attaisnojams, lai garantētu atbilstību profesionālās ētikas un rīcības noteikumiem, kas var atšķirties atkarībā no katras profesijas specifiskā rakstura;
 - b) sertifikācijas, akreditācijas, tehniskās uzraudzības, testēšanas vai izmēģinājuma pakalpojumi, ciktāl tas ir attaisnojams, lai nodrošinātu to neatkarību un objektivitāti.
2. Ja starp pakalpojuma sniedzējiem ir atļauts veikt daudznozaru darbības, dalībvalstis nodrošina, ka:
 - a) tiek novērsti interešu konflikti un nesavienojamības starp konkrētām darbībām;
 - b) tiek nodrošināta atsevišķām darbībām prasītā neatkarība un objektivitāte;
 - c) profesionālās ētikas un rīcības noteikumi dažādām darbībām ir savstarpēji savienojami, jo īpaši attiecībā uz dienesta noslēpuma jautājumiem.
 3. Dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojuma sniedzēji saņēmējam pēc tā lūguma sniedz informāciju par to daudznozaru darbībām un partnerībām, kā arī par veiktajiem pasākumiem, lai izvairītos no interešu konflikta. Šo informāciju iekļauj visos informācijas dokumentos, kuros pakalpojuma sniedzēji detalizēti izklāsta savus **pakalpojumus**.

33. pants

Pakalpojumu politika un kvalitāte

1. Dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju veic papildu pasākumus, lai nodrošinātu, ka pakalpojuma sniedzēji rīkojas brīvprātīgi, lai nodrošinātu pakalpojumu sniegšanas kvalitāti, jo īpaši, izmantojot kādu no šādām metodēm:
 - a) liekot sertificēt un novērtēt savas darbības neatkarīgām struktūrām;
 - b) izveidojot pašiem savu kvalitātes standartu vai piedaloties kvalitātes standartos vai marķējumos, ko izstrādā profesionālas struktūras Kopienas līmenī.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

2. Dalībvalstis nodrošina, ka saņēmēji un pakalpojumu sniedzēji var viegli piekļūt informācijai par konkrētu marķējumu nozīmi un kritējiem to un citu ar pakalpojumiem saistītu kvalitātes zīmju pielietošanai.
3. Dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju veic papildu pasākumus, lai mudinātu profesionālas struktūras, kā arī tirdzniecības kameras un amatnieku apvienības dalībvalstīs sadarboties Kopienas līmenī, lai veicinātu pakalpojumu sniegšanas kvalitāti, jo īpaši, vienkāršojot pakalpojuma sniedzēju lietpratības izvērtēšanu.
4. Dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju veic papildu pasākumus, lai mudinātu neatkarīgo novērtējumu attīstību attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas kvalitāti un trūkumiem, un jo īpaši salīdzinošo pārbaudi un testēšanas attīstību Kopienas līmenī un rezultātu paziņošanu.
5. Dalībvalstis, **sadarbībā ar** Komisiju, stimulē *brīvprātīgu* Eiropas standartu attīstību ar mērķi veicināt saderību starp pakalpojumiem, kas tiek nodrošināti dažādās dalībvalstīs, saņēmēja informēšanu un pakalpojumu nodrošināšanas kvalitāti.

34. pants

Strīdu izšķiršana

1. Dalībvalstis veic vispārējos vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka pakalpojuma sniedzēji norāda pasta adresi, faksa numuru vai e-pasta adresi **un tālruņa numuru**, uz kuru visi saņēmēji, tostarp tie, kuri pastāvīgi dzīvo citā dalībvalstī, var nosūtīt sūdzību vai lūgumu pēc informācijas par sniegto pakalpojumu. **Pakalpojuma sniedzēji iesniedz savu juridisko adresi, ja tā neatbilst viņu korespondences adresei.**
2. Dalībvalstis veic vispārējos vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka pakalpojuma sniedzēji atsaucas uz 1. punktā minētajām sūdzībām pēc iespējas īsākā laikposmā un dara visu iespējamo, lai rastu **apmierinošus** risinājumus.
3. Dalībvalstis veic vispārējos vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka pakalpojuma sniedzējiem ir pienākums pierādīt atbilstību šajā direktīvā noteiktajām prasībām, kas attiecas uz informācijas nodrošināšanu, kā arī to, ka šī informācija ir pareiza.
4. Ja ir prasīta finansiāla garantija, lai pildītu tiesas nolēmumu, dalībvalstis atzīst līdzvērtīgas garantijas, kas nodotas pakalpojuma sniedzējam citā dalībvalstī vai citā dalībvalstī reģistrētai struktūrai.
5. Dalībvalstis veic vispārējos vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka pakalpojuma sniedzēji, uz kuriem attiecas rīcības kodekss, vai kas ir tādas tirdzniecības apvienības vai profesionālas struktūras biedri, kurā var griezties strīdu izšķiršanai *ārpus* tiesas ceļā, attiecīgi informē par to saņēmēju, un min šo faktu jebkurā dokumentā, kurā detalizēti izklāstīti to pakalpojumi, norādot, kā piekļūt detalizētai informācijai par šāda mehānisma izmantošanas iezīmēm un nosacījumiem.

35. pants

Informācija par pakalpojuma sniedzēju labo reputāciju

1. Dalībvalstis pēc citas dalībvalsts kompetentās iestādes lūguma sniedz informāciju par sodāmību, sodiem, administratīvajiem vai disciplinārajiem pasākumiem un lēmumiem attiecībā uz maksātnespēju vai bankrotu, kas saistīts ar krāpšanu, kurus pieņēmušas šīs dalībvalsts kompetentās iestādes attiecībā uz pakalpojuma sniedzēju, un kas **ir tieši saistītas ar viņa kompetenci** vai profesionālo uzticamību.

Prasībai, kas izteikta saskaņā ar šo punktu, jābūt atbilstīgi pamatotai, it īpaši attiecībā uz iemesliem informācijas pieprasījumam.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

2. Dalībvalsts, kas sniedz 1. punktā minēto informāciju, tajā pašā laikā norāda, vai konkrētais lēmums ir galīgs un vai attiecībā uz to ir iesniegta apelācija, un, ja ir, tad attiecīgajai dalībvalstij būtu jānorāda datums, kad gaidāms lēmums par apelāciju.

Šī dalībvalsts arī izklāsta valsts tiesību aktu noteikumus, saskaņā ar kuriem pakalpojuma sniedzējs ticis atzīts par vainīgu vai sodīts.

3. Šā panta **1. un 2. punkta** īstenošanai jāatbilst **noteikumiem par personu datu aizsardzību un** to personu tiesībām, kas **attiecīgajā dalībvalstī** atzītas par vainīgām vai sodītas, **arī atbilstīgi profesionālo asociāciju pieņemtiem lēmumiem. Visa konkrētā informācija, kas ir publiska, ir brīvi pieejama patērētājiem.**

VI nodaļa

Konverģences programma

36. pants

Rīcības kodeksi Kopienas līmenī

1. Dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju veic papildu pasākumus, **lai mudinātu, jo īpaši profesionālās struktūras, organizācijas un asociācijas, izstrādāt** Kopienas līmenī rīcības **kodeksus, kuru mērķis ir veicināt pakalpojumu sniegšanu vai pakalpojumu sniedzēja reģistrēšanu citā dalībvalstī** atbilstīgi Kopienas tiesību aktiem.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētie rīcības kodeksi ir pieejami no attāluma elektroniskā **veidā**.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojuma sniedzēji pēc saņēmēja lūguma vai jebkurā informācijas dokumentā, kurā tie detalizēti apraksta savus pakalpojumus, norāda visus rīcības kodeksus, kas uz tiem attiecas, un adresi, kur par šiem kodeksiem var izlasīt elektroniskā veidā, norādot pieejamās valodu **versijas**.

37. pants

Papildu saskaņošana

1. Komisija vēlākais līdz ... (") izvērtē iespēju iesniegt priekšlikumus instrumentu saskaņošanai šādos jautājumos:

- a) detalizēti noteikumi inkasācijas pakalpojumu **sniegšanai**;
- b) **piekļuve** parādu piedziņas darbībām tiesas ceļā;
- c) **apsardzes pakalpojumi**.

38. pants

Savstarpēja novērtēšana

1. Vēlākais līdz ... (") dalībvalstis iesniedz Komisijai ziņojumu *par novērtējamām prasībām*, kurā ietverta informācija, kas izklāstīta **15. panta 4. punktā**.

2. Komisija pārsūta 1. punktā paredzētos ziņojumus dalībvalstīm, kuras iesniedz piezīmes par katru ziņojumu sešu mēnešu laikā. Tajā pašā laikposmā Komisija konsultējas ar ieinteresētajām personām par šiem ziņojumiem.

3. Komisija iesniedz ziņojumus un dalībvalstu piezīmes Komitejai, kas minēta 39. panta 1. punktā, un tā var izdarīt piezīmes.

4. Ņemot vērā 2. un 3. punktā minētās piezīmes, Komisija, vēlākais, **līdz** ... (") iesniedz kopsavilkuma ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, tam vajadzības gadījumā pievienojot priekšlikumus papildu ierosmēm.

(¹) Vienu gadu pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

(²) Trīs gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

(³) Četrus gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

39. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz Komiteja, ko veido dalībvalstu pārstāvji un vada Komisijas pārstāvis.
2. Gadījumos, kad izdarīta atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. pantu.
3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

40. pants

Atkārtotas izskatīšanas klauzula

Pēc 38. panta 4. punktā minētā kopsavilkuma ziņojuma Komisija reizi trīs gados iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei **visaptverošu** ziņojumu par šīs direktīvas, **it īpaši tās 2. un 21. panta** piemērošanu, vajadzības gadījumā pievienojot priekšlikumus tās grozījumiem.

41. pants

Direktīvas 98/27/EK grozījumi

Direktīvas 98/27/EK pielikumā iekļauj šādu punktu:

“13. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/.../EK (... gada ...) [par pakalpojumiem iekšējā tirgū] (*)

—
(*) OV L ...”

VII nodaļa

Nobeiguma noteikumi

42. pants

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka, vēlākais, **līdz ...** (*) stājas spēkā normatīvie vai administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai ievērotu šo direktīvu. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai šo aktu tekstus un attiecīgo aktu un šīs direktīvas korelācijas tabulu.

Dalībvalstīm pieņemot šos aktus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka to, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu svarīgākos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

43. pants

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas “Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī”.

(*) **Trīs gadus** pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. februāris

44. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

..., ...

Eiropas Parlamenta vārdā
Priekšsēdētājs

Padomes vārdā
Priekšsēdētājs

P6_TA(2006)0062

Kopienas stratēģiskās vadlīnijas lauku attīstībai *

Eiropas Parlamenta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par Kopienas stratēģiskajām vadlīnijām lauku attīstībai (plānošanas periods 2007.–2013. g.) (COM(2005)0304 — C6-0349/2005 — 2005/0129(CNS))

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2005)0304) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā EK līguma 37. pantu, saskaņā ar kuru Padome apspriedās ar Parlamentu (C6-0349/2005),
- ņemot vērā Reglamenta 51. noteikumu,
- ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu un Reģionālās attīstības komitejas atzinumu (A6-0023/2006),

1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
2. aicina Komisiju izdarīt priekšlikumā atbilstošās izmaiņas, ievērojot EK līguma 250. panta 2. punktu;
3. aicina Padomi darīt zināmu Parlamentam, ja tā ir paredzējusi atkāpties no Parlamenta apstiprinātā teksta;
4. aicina Padomi apspriesties ar Parlamentu vēlreiz, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
5. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt tā nostāju Padomei un Komisijai.

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

PARLAMENTA IZDARĪTIE GROZĪJUMI

Grozījums Nr. 1

1.a apsvērums (jauns)

(1a) Kopienas stratēģiskajās vadlīnijās ir ņemta vērā lauksaimniecības daudzfunkcionālā nozīme un lielās atšķirības starp reģioniem paplašinātajā ES, kuras dēļ dalībvalstīm ir jāļauj būt elastīgām, plānojot un īstenojot lauku attīstības programmas.

⁽¹⁾ OV vēl nav publicēts.